



UNIVERSITAT  
JAUME I

Facultat de Ciències Humanes  
i Socials · FCHS  
Departament de Ciències  
de la Comunicació

Grau en Periodisme

TREBALL FINAL DE GRAU

# La sentència del Procés a través de les portades de la premsa espanyola

*The sentence of the Process through the covers of the Spanish  
press*

**Autor:** Joan Boquer Grau

**e-mail:** al340089@uji.es

**Tutor:** Amador Iranzo Montés

**Modalitat:** Línia A. Iniciació a la investigació científica

**Curs:** 2020 – 2021

## Resum

El present treball aborda el tractament que feren les portades de vuit periòdics espanyols: *ABC*, *El Mundo*, *El País*, *La Razón*, *Ara*, *El Periódico*, *El Punt Avui* i *La Vanguardia*, del tema de la «sentència del procés». És un tema recent i poc treballat i semblava interessant abordar-lo. Els objectius eren conèixer el grau de cobertura que els periòdics havien donat als esdeveniments i comprovar la polarització ideològica, unionista o independentista, que portaven els titulars. Per portar-ho a terme s'ha emprat, d'una banda, una metodologia quantitativa per veure quins periòdics li han donat més cobertura al cas. Per altra banda s'ha efectuat una anàlisi qualitativa basada en el quadrat ideològic de Van Dijk i l'anàlisi lèxica dels titulars i subtítols. El període temporal estudiat és de vint-i-dos dies, des del 14 d'octubre, vespra de la publicació de la sentència, al 4 de novembre de 2019. Els resultats obtinguts mostren, per una banda, que les vuit capçaleres no consideraren el tema el més important. Per altra part, ha quedat demostrat que les capçaleres que més han incidit en el tema han estat les més radicals. Així mateix, el quadrat ideològic i l'anàlisi lèxica mostren que l'eix ideològic prima sobre el territorial i condiciona les notícies, mitjançant un vocabulari triat específicament per fer-ho.

**Paraules clau:** sentència-procés, portada, independentisme, unionisme, quadrat ideològic, anàlisi lèxica.

## Abstract

This paper deals with the treatment of the covers of eight Spanish newspapers: *ABC*, *El Mundo*, *El País*, *La Razón*, *Ara*, *El Periódico*, *El Punt Avui* and *La Vanguardia*, on the subject of the "sentencing of the trial". It is a recent and little-worked topic and seemed interesting to address. The objectives were to know the degree of coverage that the newspapers had given to the events and to check the ideological polarization, unionist or independentista, that carried the headlines. To carry it out, a quantitative methodology has been used to see which newspapers have given more coverage to the case. On the other hand a qualitative analysis has been carried out based on the ideological square of Van Dijk and the lexical analysis of the headlines and subtitles. The time period studied is twenty-two days, from October 14, the eve of the publication of the sentence, to November 4, 2019. The results obtained show, on the one hand, that the eight headlines did not consider the topic, the most important. On the other hand, it has been shown that the headlines that have had the most impact on the issue have been the most radical. Likewise, the ideological square and the lexical analysis show that the ideological axis prevails over the territorial and conditions the news, using a vocabulary chosen specifically to do so.

**Keywords:** sentence-process, cover, independence, unionism, ideological square, lexical analysis.

# 1 Introducció

L'esdeveniment més important del mes d'octubre de 2019 a Espanya va estar l'anomenada sentència del procés. La sentència, el seu ressò, les protestes que generà i els seus efectes gairebé monopolitzaren les portades de la premsa estatal durant les tres setmanes que seguiren a la publicació de la decisió del Tribunal Suprem. Parlem del que possiblement és, a hores d'ara, el problema polític més greu que té l'Estat espanyol.

Els esdeveniments que se succeïren arran de la sentència semblen confirmar-ho. El mateix 14 d'octubre, només conèixer-se la sentència començaren les mobilitzacions i la convocatòria de manifestacions de protesta arreu de Catalunya i a moltes ciutats de tota Espanya. Les associacions Òmnium Cultural i Assemblea Nacional Catalana animaren a la població a eixir al carrer perquè les protestes foren un clam. A la ciutat de Barcelona moltes d'aquestes expressions de rebuig pacífiques esdevingueren aldarulls, alguns dels quals assoliren moments de violència durant prou dies. El Govern respongué amb contundència amb antiavalots i detencions de membres dels grups anomenats CDR acusats de terrorisme. Per la seua banda, els partits espanyolistes de dretes demanaven de forma insistent l'aplicació de l'article 155 de la CE, i alguns fins i tot la intervenció de l'exèrcit.

A hores d'ara, gairebé dos anys després, el tema continua generant tones d'informació en abundants i diversos emissors com poden ser cadenes de televisió o emissores de ràdio, que si bé tenen major abast (per la facilitat que suposa connectar) que la premsa escrita, aquesta última permet una major reflexió i anàlisi i una assimilació més fàcil de la informació pels lectors. A més, com a constructors de la realitat a través de les notícies que publiquen, les portades de determinades capçaleres són, encara, pels seus lectors, un autèntic referent a l'hora d'informar-se i construir-se una opinió pròpia de què passa al món. Per tant, s'ha triat la premsa escrita, i més concretament les seues portades per a elaborar aquesta anàlisi de la sentència sobre el procés.

Cal tindre en compte que «els mitjans de comunicació constitueixen l'espai en què es decideixen les relacions de poder entre els actors polítics i socials rivals. Per això, per aconseguir els seus objectius, gairebé tots els actors i els

missatges han de passar pels mitjans de comunicació» (Castells 2009, p. 262). És prou comú que «algunes empreses comunicatives i algunes organitzacions polítiques conflueixen en la salvaguarda i sosteniment d'objectius comuns, circumstància que propicia la institució de pactes de col·laboració entre ells per a gestionar, conjuntament des de postulats anàlegs, la construcció mediàtica de la realitat política i modelar la formació de l'opinió pública» (Casero, 2009, p. 369). És per motius com aquests que la premsa té una ideologia determinada i és, com diria Castells, «un espai on es crea poder» (2009, p. 262), i eixe poder es crea mitjançant 3 processos: l'establiment de l'agenda (*agenda setting*, per atraure l'atenció pública sobre un tema), la priorització (priming, per emfatitzar en quins aspectes de les notícies s'ha de fixar el lector) i l'emmarcat (*framing*, emmarcant el debat sobre aquest tema de manera que tinga efectes indirectes sobre l'opinió pública) (Castells, 2009, p. 216).

La tasca executada presenta cinc parts: introducció, marc teòric, metodologia, resultats i conclusions.

## 1.1 Objectius

Així doncs aquesta investigació pretén, a través de l'estudi quantitatiu assolir un objectiu:

O1 Veure la cobertura i la importància que els periòdics objecte d'estudi han donat a la sentència i les seues conseqüències.

Per altra banda, amb l'estudi qualitatiu planteja altres dos objectius específics:

O2 Comprovar, seguint l'anàlisi crítica del discurs i el quadrat ideològic proposat per Van Dijk, quin o quins són els aspectes d'aquest quadrat més utilitzats i qui els ha utilitzat.

O3 Analitzar la lèxica que utilitzen els diaris escollits en la cobertura periodística de la sentència del Tribunal Suprem. El lèxic utilitzat posarà en relleu les diferències entre cadascun dels periòdics, i les desigualtats entre la premsa de Madrid i la Barcelonina i entre diaris independentistes.

## 1.2 Hipòtesi

Ens base als objectius plantejats, es poden formular quatre hipòtesis que l'estudi posterior ha de confirmar.

Associades a l'objectiu número 1 es formulen dues hipòtesis:

H1 El nombre de notícies publicades sobre la sentència serà molt més gran que la de la resta dels temes noticiables. Es preveu que els 8 periòdics coincideixen en aquest punt.

H2 Les capçaleres suposadament més nacionalistes, L'ABC per la banda unionista, i *El Punt Avui* per l'independentista seran les que major cobertura faran de la sentència-procés.

En consonància amb l'objectiu número 2 es llança la hipòtesi 3:

H3 Comprovarem seguint el quadrat ideològic de Van Dijk que els periòdics de Madrid i els unionistes catalans ressaltaran més els aspectes negatius de les notícies sobre la sentència-procés i posaran més èmfasi en els aspectes positius de l'unionisme, mentre que els independentistes, posaran més èmfasi en les característiques negatives, i llevaran èmfasi dels aspectes positius unionistes. Açò tot plegat conduirà a un escenari on, en l'exposició de les notícies, primarà l'eix ideològic sobre el territorial.

Amb relació a l'objectiu número 3 s'espera confirmar la hipòtesi 4:

H4 Trobarem un lèxic diferenciat en les paraules clau, i en la manera de presentar els fets dels titulars de les notícies. Aquesta diferència vindrà marcada també per l'eix ideològic i permetrà establir una classificació: premsa antiindependentista de Madrid (tots els periòdics de Madrid); premsa contrària a la independència que fa un tractament moderat de la informació de Barcelona (*La Vanguardia* i *El Periódico*); i premsa independentista (*Ara* i *El Punt Avui*).

## 2. Marc teòric

### 2.1 La portada

Confeccionar una portada periodística implica seleccionar. Decidir què s'inclourà en la pàgina més important del diari comporta un procés de tria, discriminació i selecció segons criteris periodístics (la novetat, l'actualitat, la proximitat, la repercussió social, etc.) i extraperiodístics (pressions polítiques i econòmiques, captació d'audiència, etc.). Dins d'aquesta selecció es produeix una altra tria, en aquest cas jerarquització, es decideix quina o quines notícies seran la o les principals i quin espai ocuparan i si aquest espai serà preferent. Més enllà encara hi ha altre nivell de selecció anomenat tematització (terme encunyat per Niklas Luhmann en 1973 per definir un mecanisme de selecció de temes fet pels mitjans de comunicació per simplificar la complexitat de la societat actual, mitjançant notícies que estableixen els temes importants sobre els quals la gent pensa i es forma una opinió) de la informació. La tematització, que Andreu Casero defineix com «selecció de tercer grau que conforma els climes d'opinió» (2009, p.3), atorga gran importància a un esdeveniment concret de forma continuada en el temps, conformant un gran tema, com en el cas objecte d'anàlisi, que atrau l'atenció d'una gran part de la societat i genera opinió pública. Aquests grans temes generen debat, i protagonitzen l'opinió pública durant llargs períodes temporals, i en el cas que ens ocupa és indubtable, com moltes de les dades quantitatives que han vist la llum en aquesta anàlisi demostren.

Aquest treball estudia la sentència pel procés i les seues conseqüències analitzant les principals capçaleres de Barcelona i de Madrid, i ho fa mitjançant l'estudi de la portada periodística per quatre motius, perquè tal com afirmen Casero Ripollés i López Rabadán (2012, p. 471), en primer lloc, la portada és «l'espai de màxima rellevància informativa de la premsa»; en segona instància, «es tracta del lloc on la jerarquització periodística es manifesta en el seu major grau»; tercer, «canalitza l'expressió de la línia editorial d'un diari i de les seues prioritats professionals»; i finalment «posseeix una elevada capacitat per a condicionar l'establiment de l'agenda».

Així mateix, en concentrar la màxima rellevància informativa, aquest espai resulta clau a l'hora d'establir els temes i actors socialment més excel·lents dins de l'agenda mediàtica (McCombs, 2006).

La portada en essència ens proporciona una foto, el retrat més proper possible de la realitat informativa dels periòdics estudiats, i així mateix és el principal exponent de l'agenda dels mitjans de comunicació, per això són les portades el millor exemple de l'aplicació de la teoria de *l'agenda setting*.

## **2.2 L'agenda setting**

Walter Lippmann és el pare intel·lectual de la idea que ara s'anomena, per abreviar, *agenda setting*. El capítol que obri el seu clàssic de 1922 *L'opinió Pública*, es titula «El món exterior i les imatges que ens formem al cap», en ell es resumeix la idea de l'establiment de l'agenda, malgrat que Lippmann no utilitzara mai eixa expressió.

Quan es parla d'*agenda setting* és per referir-se a una tria de temes escollits per formar part d'un índex o agenda. Aquests temes seleccionats i ressaltats seran traspassats per l'agenda dels mitjans a l'agenda del públic.

Així doncs els mitjans de comunicació, en aquest cas els periòdics, posen a les seues portades una tria de temes que els interessin per a suscitar interès per ells en els receptors. Aquest poder dels mitjans de comunicació per assenyalar en quines coses ha de pensar el públic va ser batejat com *agenda setting* per Maxwell McCombs i Donald Shaw (McCombs, 2006, p. 29).

Segons Rodríguez (2000), la teoria de l'agenda-setting completa contempla tres tipus d'agendes relacionades amb el procés de l'establiment dels temes:

- 1- *Agenda setting* dels mitjans; en ella s'analitzen, de forma quantitativa i qualitativa, tant els temes que es presenten com la seua rellevància en el mateix medi.
- 2- *Agenda setting* del ciutadà, del públic, que mesura la importància que té la selecció de determinats temes entre l'audiència o l'opinió pública.
- 3- *Agenda setting* política, que estudia les respostes i propostes que ofereixen els grups polítics i les institucions socials sobre determinats

temes. Alguns d'ells seran prioritzats i d'altres descartats d'aquesta agenda. (p.27)

En les conclusions de la tasca desenvolupada per McCombs i Shaw es va trobar una correlació gairebé perfecta entre l'agenda dels mitjans i l'agenda ciutadana.

Un aspecte important de l'*agenda setting* és la jerarquitització, no tots els temes tenen la mateixa importància. Els mitjans a través d'eines o variables quantitatives i qualitatives periodístiques generen la rellevància que serà transmesa als seus consumidors.

Quan els mitjans massius presenten un tema, algunes característiques o atributs són destacats en graus diversos, altres només s'esmenten de passada i d'altres no se'n fa ni menció. «Tant la selecció que fan els periodistes de temes que criden l'atenció com la selecció d'atributs per detallar les imatges d'aquests objectes són poderoses funcions de l'agenda setting. Aquestes agendas d'atributs són el segon nivell del procés de l'agenda setting» (Macedo García, 2017).

Es poden distingir dos nivells dins de l'*agenda setting*. El primer nivell, on els medis seleccionen el que els receptors han de pensar, i el segon nivell, on els medis posen atributs que diuen als receptors com pensar sobre eixos mateixos temes que li són presentats i jerarquititzats pels mitjans de comunicació en l'agenda mediàtica. Els protagonistes i atributs més destacats componen el *framing* o enquadrament amb què són presentades les notícies.

### **2.3 Framing**

McCombs i Bell (1997) apunten que si en el primer nivell de l'agenda s'estudiaven els temes més importants i la seua jerarquitització en els continguts dels mitjans de comunicació, en el segon nivell s'estudien els elements subjectius, qualificatius d'opinió i comentaris que donen prominència a un tema en els mitjans. És a dir, l'efecte *agenda setting* en el segon nivell té a veure amb els aspectes relacionats amb l'enquadrament, amb la subjectivitat i les respostes emocionals, no amb els temes.



Així doncs, «el procés de *framing* o emmarcat consisteix a seleccionar i subratllar unes determinades facetes dels fets esdevinguts i establir relacions entre ells, de manera que promoguen una interpretació particular, avaluació o solució» (Entman, 2004, p. 5).

El mateix Entman (1993, p. 52), explica què considera enquadrar:

Enquadrar és seleccionar alguns aspectes d'una realitat percebuda i fer-los més prominents en un text comunicatiu, de tal manera que es proposa una definició concreta del problema, una interpretació causal, una avaluació moral o una recomanació de tractament de l'assumpte descrit. En altres paraules, definir una agenda d'atributs que caracteritza els principals trets definitoris d'un objecte.

## 2.4 L'anàlisi crítica del discurs (ACD)

Es parla d'un procés d'editorialització de les notícies, de les notícies polítiques, perquè la comunicació no és una mera transmissió d'informació, els periòdics interpreten la informació i la difonen amb la seua càrrega ideològica.

Segons Van Dijk (1998, p. 243), «la ideologia és el conjunt de representacions socials compartides que tenen funcions socials específiques per als grups». Aquesta ideologia aplega als receptors mitjançant el discurs dels mitjans de comunicació. Per analitzar aquest discurs i les relacions de poder, de dominació i de desigualtat, entre els diversos sectors socials que intervenen activament (parlant, escrivint, llegint) o passivament (observant, oient) en un acte comunicatiu, en una situació específica, Van Dijk, proposà l'anàlisi crítica del discurs (ACD) en la dècada dels vuitanta.

L'ACD s'interessa per problemes de dominació social i també política, de manera que es tracta d'una perspectiva multidisciplinària, amb relacions amb la història, la societat, la cultura, la política i les emocions, amb l'objectiu de posar en relleu la no transparència del discurs i analitzar les estratègies de manipulació, legitimació, creació de consens i altres mecanismes discursius. El mateix Van Dijk (1999, p. 25) parla d'un ordre social dividit en un micronivell, el mateix discurs (implícit i explícit), i un macronivell, que són les estructures de

poder i les institucions, i adverteix que la realitat no és tan simple, perquè un mateix discurs pot pertànyer als dos nivells al mateix temps. Per exemple, un discurs racista d'un parlamentari pertany al micronivell, però al mateix temps constitueix part d'un acte de la institució parlamentària, i distingir-ho depèn de la focalització de l'anàlisi, a més hi ha múltiples nivells intermedis d'anàlisi (mesonivells).

Continuant amb Van Dijk, aquest assenyala que són quatre les estratègies bàsiques del discurs ideològic, les quals s'integren en el que ell anomenà quadrat ideològic, el qual es basa en l'enfrontament ells o nosaltres.

## 2.5 El quadrat ideològic de Teun Van Dijk

Segons Van Dijk (1998, p. 333), dos principis permeten la reproducció ideològica en el discurs. El primer és la presència, o bé l'absència, d'informació en la mateixa representació. El segon s'estableix en funció de l'expressió o la supressió explícita d'informació en benefici de l'emissor, i en aquest segon principi es basen les quatre estratègies bàsiques del discurs ideològic.

Aquestes estratègies (Van Dijk, 2003), s'apliquen de forma imminent a realitzar enquadraments de manera personal i col·lectiva:

- 1) Parlar dels nostres aspectes positius - parlar dels seus aspectes negatius.
- 2) No parlar dels nostres aspectes negatius - no parlar dels seus aspectes positius.
- 3) Posar èmfasi en els nostres aspectes positius - posar èmfasi en els seus aspectes negatius.
- 4) Treure èmfasi en els nostres aspectes negatius - treure èmfasi en els seus aspectes positius.

Al conjunt d'aquestes estratègies Van Dijk l'anomenà quadrat ideològic (2003, p.3):

Aquestes quatre possibilitats formen un quadrat conceptual que podria denominar-se el «quadrat ideològic» i que és aplicable a l'anàlisi de totes les estructures del discurs. Pel que fa al contingut, és vàlid en l'anàlisi lèxica i

semàntica, però l'ús de les parelles oposades «posar èmfasi» i «treure èmfasi» permet molts tipus de variació estructural: podem parlar extensament o breument sobre els nostres o els seus aspectes positius o negatius, explícitament o implícitament, amb hipèrboles o eufemismes, amb titulars grans o petits, etc. És a dir, el discurs disposa de múltiples procediments per posar o treure èmfasi dels significats, i en la mesura que té una base ideològica, és possible analitzar l'expressió de la ideologia en els diferents nivells del discurs.

## 2.6 Anàlisi lèxica

Tots els mitjans de comunicació tenen la seua ideologia, i els diaris no són l'excepció. Aquesta ideologia es pot manifestar a través de tots els canals comunicatius escrits, orals o visuals. L'anàlisi del discurs contempla moltes maneres de manipular o carregar d'ideologia un missatge o una notícia. Posar en pràctica qualsevol dels aspectes del quadrat ideològic es pot fer fàcilment només canviant la sintaxi de l'oració, i així generar moltes formes estructurals que poden utilitzar-se per posar o llevar èmfasi del significat. Però també es pot aconseguir el mateix utilitzant una paraula concreta per contar una notícia afí a les nostres creences, però segurament no emprarem el mateix lèxic si aquest esdeveniment xoca amb la nostra manera de pensar. Usar una paraula determinada pot canviar substancialment el significat d'una notícia.

Explicar les implicacions de les paraules en les notícies presents en aquest estudi és pertinent per fer paleses les ideologies de les capçaleres analitzades: «La substitució d'una paraula per altres mostra immediatament la diferència semàntica i, sovint, els efectes "ideològics" d'aquesta substitució» (Van Dijk, 1998, p. 259).

### 3. Metodologia

Aquest estudi parteix de la base que la sentència del procés ha condicionat les portades dels principals periòdics en paper espanyols durant el període analitzat. L'anàlisi quantitativa de les notícies publicades permetrà quantificar la seua importància numèricament. Seguidament, mitjançant un estudi qualitatiu, es veuran quines diferències es poden trobar en el tractament informatiu que han fet els diaris de Barcelona i Madrid sobre la sentència del Tribunal Suprem en el judici contra els independentistes catalans i les conseqüències d'aquella, i també si existeixen diferències dins dels mateixos blocs.

La perspectiva qualitativa segueix l'anàlisi crítica del discurs i l'esquema del quadrat ideològic de Van Dijk, incidint en els marcs utilitzats. Els objectius d'aquesta anàlisi és determinar si hi ha diferències entre les capçaleres de Madrid i les de Barcelona, i entre diaris proindependentistes i unionistes. Així mateix i mitjançant l'anàlisi lèxica, sense perdre de vista a quins aspectes del quadrat ideològic els presideix, s'analitzaran titulars i subtítols per veure quins mots han utilitzat i si la utilització d'aquests mots permet establir diferències territorials o ideològiques.

El present treball té com a objectiu observar el tractament periodístic de les informacions al voltant de la sentència del judici del procés, i les seues repercussions, que han fet les portades de vuit mitjans de referència de la premsa escrita en paper: quatre de Madrid (*l'ABC*, *El Mundo*, *El País* i *La Razón*) i quatre de Barcelona (*La Vanguardia*, *El Periódico*, *El Punt Avui* i *el diari Ara*). El període analitzat és de vint-i-dos dies, des del dia abans que es fera pública la sentència, el 14 d'octubre, al 4 de novembre de 2019 i contempla les 176 portades dels 8 periòdics analitzats que totalitzen 1.064 informacions, de les quals 448 (el 42,11%) es refereixen a la sentència-procés i les seues conseqüències.

La informació d'aquestes portades s'analitzarà des d'un punt de vista quantitatiu (es comptabilitzaran el nombre de notícies publicades, i es veurà quines pertanyen a la sentència, i quins mitjans li han donat més cobertura al tema objecte d'estudi), i també des de la vessant qualitativa, seguint l'anàlisi crítica

del discurs, les notícies s'analitzaran seguint l'esquema del quadrat ideològic de Van Dijk, i l'anàlisi lèxica.

L'objecte vehicular utilitzat per fer el treball de camp i registrar tota la informació són unes fitxes com la que es pot veure a continuació:

#### Fitxa de treball de camp

N 001	<b>ABC 01_001ABC_14-10-2019</b>	
<b>1.00</b>	<b>ELEMENTS DE LA PORTADA</b>	
1.1	Total notícies	
1.2	Nombre de notícies sobre la sentència/procés	
1.4	Altres notícies de temes diferents	
1.5	Publicitat	
1.6	Fotografia sobre la sentència procés	
1.7	Altres fotografies	
1.8	<b>NOTÍCIA PRINCIPAL SOBRE LA SENTÈNCIA PROCÉS</b>	
	Titular i subtítols	
<b>2.0</b>	<b>NOTÍCIA 1</b>	
2.1	Avantítol	
2.2	Titular	
2.3	Subtítol 1	
2.4	Subtítol 2	
2.5	Destacat	
2.6	Cridada a pàgines interiors	
2.7	Fotografia	
<b>2.8</b>	<b>ANÀLISI LÈXICA</b>	
	Titular	
	Subtítols	
<b>2.9</b>	<b>QUADRAT IDEOL·LÒGIC</b>	
<b>3.0</b>	<b>NOTÍCIA 2</b>	

Font: elaboració pròpia.

Cada portada té un codi assignat. La de la portada número 1 com es pot veure pertany a l'ABC. Consta de 20 elements: 01\_001ABC\_14-10-2019. Els dos primers dígitos corresponen al primer dia de la sèrie de l'estudi, van del 01 al 22. Els tres següents dígitos fan referència al número de portada dins la sèrie observada, la numeració va del 001 al 176. Les tres lletres següents són una simplificació del nom del diari. Els 8 darrers dígitos indiquen la data de la portada en qüestió, van del 14-9-2019 al 4 del-10-2019. La fitxa permeté anotar de forma ordenada i sistemàtica tota la informació que després s'analitzà per

extraure posteriorment les conclusions oportunes. Aquest tipus de fitxa és un híbrid que combina els dos tipus de fitxes habituals en els projectes d'investigació, les quantitatives i les qualitatives, perquè recullen per una banda dades objectives, quantificables numèricament, i per altra, comentaris relacionats amb els continguts dels titulars de les notícies estudiades. Per confeccionar-la s'han pres com a referència les fitxes que apareixen a Fernández Gil (2010, p. 135-158).

Per aquest estudi, tenint en compte la dicotomia Madrid-Barcelona, unionisme i independentisme, s'han escollit 2 blocs de 4 periòdics que són capçaleres de referència en el seu àmbit. Per una banda i representant la premsa madrilenya o espanyolista: *El País*, *El Mundo*, *l'ABC* (tots tres inclosos entre els deu diaris impresos més llegits en 2018 segons Statista), i *La Razón*, que encara que és el periòdic de tirada nacional amb menys subscriptors, fa gala del seu espanyolisme i se li presumeix cert prestigi periodístic; a més, com els altres quatre, s'imprimeix a Madrid. Per altra part el bloc català es compon de dos periòdics unionistes que també es troben entre els deu més llegits de 2018, com són *La Vanguardia* i *El Periódico de Catalunya*. El bloc es completa amb els dos periòdics que s'editen en català i en paper, independentistes declarats, més importants, *El Punt Avui* i *l'Ara*, els quals, el 2017 i segons l'OJD, van ser els diaris que més vendes ordinàries d'exemplars impresos (suma d'exemplars venuts al quiosc i subscripcions individuals) van aconseguir en Catalunya. Són també els diaris que més vendes fan, únicament per darrere de *La Vanguardia*, líder en vendes, i *El Periódico de Catalunya*.

Per a major comoditat s'utilitzaran, d'ara endavant, les següents sigles: ABC, EMO (*El Mundo*), EPS (*El País*), LRZ (*La Razón*), l'ARA, EPC (*El Periódico de Catalunya*), EPA (*El Punt Avui*) i LVA (*La Vanguardia*).

Per portar a terme el primer objectiu, s'ha utilitzat una anàlisi de caràcter quantitatiu, en el qual s'han analitzat, seguint un ordre rigorós, sempre el mateix, les portades dels huit diaris inclosos en l'estudi (ABC, EMO, EPS, LRZ, ARA, EPC, EPA i LVA) durant els vint-i-dos dies del període estudiat. S'han comptabilitzat totes les notícies aparegudes en portada i quantes d'aquestes pertanyen a la sentència-procés. Respecte a les notícies que s'ocupen d'altres

temes, per evitar l'enorme dispersió que suposaria reflectir informacions concretes, aquestes s'han agrupat en temes generals (internacional, esports, cultura, Brexit, etc.). Els resultats d'aquesta comptabilització han permès copsar la importància que els mitjans estudiats han donat al tema tractat, i també comprovar si s'han complert les dues primeres hipòtesis: si el nombre de notícies és més important a les 8 capçaleres estudiades, i si efectivament els més nacionalistes d'una banda i l'altra han dedicat més atenció al tema.

Per comprovar el segon objectiu, si efectivament els mitjans favorables a l'independentisme han ressaltat sols els aspectes positius i han obviat o ocultat els negatius, i al revés per part dels unionistes, s'ha fet una classificació partint del quadrat ideològic de Van Dijk. Aquest semblava l'eina més adient per afrontar aquest estudi que tracta de demostrar la polarització de la premsa escrita de Barcelona i Madrid. Com diu el mateix Van Dijk: «Com es pot apreciar, la major part d'aquesta informació és sobre nosaltres vers ells. De fet les ideologies organitzen a la gent i a la societat en termes polaritzats» (Van Dijk T, 2003, p.55-75). I continuant amb l'holandès: «... el discurs disposa de múltiples procediments per posar o llevar èmfasi dels significats, i en la mesura que té una base ideològica, és possible analitzar l'expressió de la ideologia en els diferents nivells del discurs».

En aquest sentit i sent conscients que els periòdics analitzats presentaven la informació des d'un punt de vista, un pol unionista, o des d'un punt de vista, un pol independentista (açò és o ells o nosaltres), amb les quatre categories descrites per l'holandès es comprovà que no hi havia prou, i es fou necessari des d'un primer moment duplicar les categories. Però això no és tot perquè en començar a analitzar les notícies qualitativament, es constatà que els periòdics de dretes i els independentistes prenen un tercer enfocament centrat en la figura de Pedro Sánchez, el líder del PSOE i president, i el govern espanyol. Per tant es va fer precís establir dotze categories, i dues addicionals, una anomenada "èmfasi neutre" quan sembla que una notícia s'escapa a la classificació, i altra per quan amb les dades que ens proporciona el titular no tenim prou informació per a pronunciar-nos. Així doncs la informació es classificà en 14 categories seguint el quadrat ideològic de Van Dijk:

1. Posa èmfasi en els aspectes positius unionistes.
2. Posa èmfasi en els aspectes negatius independentistes.
3. Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes.
4. Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.
5. Posen èmfasi en els aspectes positius independentistes.
6. Posen èmfasi en els aspectes negatius unionistes.
7. Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes.
8. Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.
9. «Èmfasi neutre».
10. No hi ha prou dades per a pronunciar-se.
11. Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista.
12. Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista.
13. Posa èmfasi en els aspectes positius del Govern socialista.
14. Lleva èmfasi dels aspectes negatius del Govern socialista.

A cada notícia s'assignà una de les catorze etiquetes descrites i es registrà en l'apartat 2.9 de la fitxa. Amb aquesta informació es pogué veure quines categories dominaven cada capçalera individualment, per blocs territorials, per ideologia dreta-esquerra, i segons posicionament unionista o independentista, i confirmar si s'acomplia la hipòtesi 3.

Finalment s'analitzà el lèxic dels titulars i subtítols de les notícies aparegudes en portada. Aquest lèxic és el que dóna forma als marcs que utilitzen els diaris escollits en la cobertura periodística de la sentència del Tribunal Suprem, amb l'objectiu de difondre la visió que els interessa sobre un tema o afer concret. Aquesta anàlisi de les paraules usades per uns i altres per referir-se a les mateixes qüestions ha permès ficar de relleu les diferències entre la premsa de Madrid i la barcelonina, i entre diaris independentistes i unionistes, sense oblidar les diferències entre els mateixos diaris unionistes, la qual cosa constataria que realment existeixen eixes diferències que suposadament confirmarien la hipòtesi número 4.



## 4. Anàlisi de resultats

### 4.1 Temes apareguts en portada durant el període estudiat

**Taula 1. Temes de les notícies. Xifres totals i percentatges entre parèntesis**

<b>Temes de les Notícies. Xifres totals i percentatges</b>				
<b>ABC</b>				
<b>Sentència procés</b>	EE GG	Brexit	Princesa Asturies	Cultura
<b>31 (77,50%)</b>	<b>3 (7,50%)</b>	<b>1 (2,50%)</b>	<b>1 (2,50%)</b>	<b>1 (2,50%)</b>
<b>EL MUNDO</b>				
<b>Sentència procés</b>	Cultura	Esports	Internacional	EE GG
<b>71 (33,02%)</b>	<b>20 (9,30%)</b>	<b>18 (8,37%)</b>	<b>16 (7,44%)</b>	<b>13 (6,05%)</b>
<b>EL PAÍS</b>				
Internacional	<b>Sentència procés</b>	EE GG	Cultura	Esports
<b>37 (22,29%)</b>	<b>29 (17,47%)</b>	<b>15 (9,04%)</b>	<b>15 (9,04%)</b>	<b>10 (6,02%)</b>
<b>LA RAZÓN</b>				
<b>Sentència procés</b>	EE GG	Exhumació Dictador	Brexit	Cultura
<b>49 (41,18%)</b>	<b>19 (15,97%)</b>	<b>11 (9,24%)</b>	<b>7 (5,88%)</b>	<b>5 (4,20%)</b>
<b>ARA</b>				
<b>Sentència procés</b>	Esports	Internacional	Cultura	EE GG
<b>61 (54,95%)</b>	<b>7 (6,31%)</b>	<b>5 (4,50%)</b>	<b>5 (4,50%)</b>	<b>4 (3,60%)</b>
<b>EL PERIÓDICO DE CATALUNYA</b>				
<b>Sentència procés</b>	Esports	EE GG	Internacional	Cultura
<b>72 (45,28%)</b>	<b>13 (8,18%)</b>	<b>10 (6,29%)</b>	<b>8 (5,03%)</b>	<b>6 (3,77%)</b>
<b>EL PUNT AVUI</b>				
<b>Sentència procés</b>	Internacional	Inundacions Cat	Esports	Cultura
<b>77 (65,81%)</b>	<b>9 (7,69%)</b>	<b>6 (5,13%)</b>	<b>5 (4,27%)</b>	<b>5 (4,27%)</b>
<b>LA VANGUARDIA</b>				
<b>Sentència procés</b>	Internacional	Esports	Cultura	Economia
<b>58 (42,34%)</b>	<b>14 (10,22%)</b>	<b>14 (10,22%)</b>	<b>11 (8,03%)</b>	<b>7 (5,11%)</b>
<b>XIFRES TOTALS</b>				
<b>Sentència procés</b>	Internacional	Esports	EE GG	Cultura
<b>448</b>	<b>92</b>	<b>71</b>	<b>70</b>	<b>68</b>
<b>42,11%</b>	8,65%	6,67%	6,58%	6,39%

**Font: elaboració pròpia.** Per elaborar la Taula 1 i evitar l'enorme dispersió que suposaria reflectir informacions concretes, aquestes s'han agrupat en temes. La taula completa es troba en la Taula 1 de l'annex.

La Taula 1 evidència que en set de les vuit capçaleres la sentència-procés ha generat moltes més notícies que la resta de temes apareguts en portada, únicament *EPS*, on les notícies d'àmbit internacional han desplaçat les de la sentència al segon lloc, trenca aquesta dinàmica, per tant no coincideixen en aquest punt les 8 capçaleres estudiades.

D'altra banda les xifres totals indiquen que de les 1.064 peces de portada que es publicaren durant l'espectre cronològic estudiat, un 42,11%, quatre de cada deu corresponen a la sentència i les seues conseqüències. El volum d'altres informacions objecte d'atenció per part de la premsa escrita, en el millor dels casos no aplega ni al 10%, pel volum d'informació aparegut en les portades de les capçaleres de referència més importants de Barcelona i Madrid, permet pensar que el tema que focalitzà l'atenció de la premsa escrita durant el període estudiat va estar la sentència del procés.

## 4.2 Nombre de notícies sobre la sentència procés

El dia que més informació sobre la sentència aparegué en les portades fou el 14-10-19 (taula 8 de l'annex), el dia de la publicació de la sentència, amb 33 peces (el 89,19% de la totalitat de les notícies publicades eixe dia); el dia que menys, el 2-11-2019, sols es publicaren 10 informacions (un 18,18%). Cada dia es publicaren una mitjana de 20,36 notícies de la sentència-procés, 2,5 de mitjana per diari (1,32 *EPS*, 1,41 *l'ABC*, 2,23 *LRZ*, 2,64 *LVA*, 2,77 *l'ARA*, 3,23 *EMO*, 3,27 *EPC* i 3,50 *EPA*). La sentència ha eclipsat temes tan importants com les eleccions generals, el Brexit o l'exhumació del dictador Franco. En nombres absoluts, *EPA* és el que més notícies presentà en portada, seguit d'*EPC*, *EMO* i *l'ARA*. Podia pensar-se que els diaris independentistes dediquen més notícies al tema, i és així en el cas d'*EPA*, 77 articles, però és que *EPC* en publica 72 i *EMO* 71, més que *l'ARA* que en presenta 61. Les capçaleres de Barcelona publicaren moltes més notícies sobre la sentència-procés que les de la capital del regne, 268 els barcelonins per 180 els madrilenys. De fet els 4 de Barcelona estan entre els 5 primers per nombre de publicacions, això podria fer pensar que el tema que tractem suscità molt més interès en la ciutat Comtal que en la del Manzanares. Però si ens fixem en els percentatges (Taula 1), veurem que el periòdic que més informació en primera plana ha dedicat a l'afer

és l'ABC, molt per damunt dels independentistes. Per contra EPS és el que menys peces sobre la sentència ha publicat, menys de dues notícies de cada deu es referien a la sentència. La resta de capçaleres també presenten una forta tendència a primar la informació sobre el procés per damunt de la resta de notícies.

### 4.3 Quadrat ideològic. Ells contra nosaltres.

Els comentaris ressenyats en els quadrats ideològics aplicats a les notícies contempnen alguns termes potser estranys pels lectors que no estiguen familiaritzats amb l'anàlisi crítica del discurs i el quadrat ideològic de Van Dijk. Per facilitar la comprensió d'aquesta anàlisi s'ha inclòs en el punt 1 de l'annex, titulat «Estructures discursives del quadrat ideològic», una relació de les definicions de les principals estratègies discursives, esmentades en aquest treball, aplicades pel quadrat ideològic per dotar d'ideologia els titulars.

#### 4.3.1 Els periòdics de Madrid

##### 4.3.1.1 Quadrat ideològic. Eix territorial. Els periòdics de Madrid

**Taula 2. Quadrat ideològic. Eix territorial. Els periòdics de Madrid. Nombres absoluts i percentatges**

QUADRAT IDEOLÒGIC. MADRID. Nombre de notícies i percentatges							
ABC		EL MUNDO		EL PAÍS		LA RAZÓN	
QUADRAT IDEOLÒGIC	%	QUADRAT IDEOLÒGIC	%	QUADRAT IDEOLÒGIC	%	QUADRAT IDEOLÒGIC	%
2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	18 51,43%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	39 51,32%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	12 41,38%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	28 53,85%
1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	5 14,29%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	9 11,84%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	8 27,59%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	8 15,38%
4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	5 14,29%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	8 10,53%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	3 10,34%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	7 13,46%
11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	4 11,43%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	6 7,89%	9 "Èmfasi neutre"	2 6,90%	9 "Èmfasi neutre"	2 3,85%
12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	2 5,71%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	4 5,26%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	2 6,90%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	2 3,85%
3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	1 2,86%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	4 5,26%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	2 6,90%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	2 3,85%

Font: elaboració pròpia.

L'aspecte més utilitzat del quadrat ideològic per les quatre capçaleres capitalines és el que posa èmfasi en els aspectes negatius independentistes

(Taula 2). Tres d'elles dediquen més de la meitat de les seues notícies de portada a la sentència, i *EPS*, que no aplega, ho fa en quatre de cada deu peces. La suma dels 4 periòdics totalitza 97 notícies, un 50,52% del total de notícies publicades sobre la sentència. *ABC*, *EMO* o *EPS*, coincideixen en les tres primeres posicions del quadrat. Totes quatre capçaleres estan interessades a desacreditar el sobiranisme català (de fet la suma d'obertures que posen èmfasi en els aspectes negatius i lleven èmfasi dels positius de l'independentisme totalitza 120 notícies, sis de cada deu, però sense oblidar potenciar els aspectes positius dels seus, dels unionistes. *LRZ* és qui més potencia aquest aspecte juntament amb *EMO*.

Els periòdics de Madrid també els interessa menysprear el govern socialista de fet els dos quadrats que ho fan són les tendències preferides per l'*ABC*, *EMO* i *LRZ* després de les referides anteriorment. Per contra, *EPS* no està interessat a publicar notícies negatives del govern, de fet no en publica cap.

Per acabar, el nombre de notícies que ens ha estat impossible d'assignar un aspecte del quadrat, per tant s'han classificat amb èmfasi neutre és baix: no cap en *ABC* i en *EMO*, i 2 en *EPS* i *LRZ*.

Per tant veiem una posició unànime, monolítica, de les quatre capçaleres a l'hora de menysprear l'independentisme, i altre bloc de 3, per la dissidència d'*EPS*, que lleva mèrits al govern socialista.

#### **4.3.1.2 L'ABC**

L'*ABC* posa èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme en 18 notícies, açò suposa un 51,43%, més de la meitat de la informació publicada en portada. Uns exemples: «*El Separatismo vuelve a mostrar su entraña violenta*» (16-10-2019). Amb aquest titular l'*ABC* incideix en què són separatistes amb la càrrega d'insolidaritat del terme, a més l'independentisme, tot en conjunt té una «*entraña violenta*», són molt roïns, porten el mal enquistat a dintre seu, aquesta expressió porta una càrrega de polaritat explícita, ells són molt roïns. Altres dos exemples: «*Los CDR tenían un borrador similar al de ETA para reivindicar atentados*» (2-11-2019), «*Los CDR tenían comandos durmientes para atacar*» (24-10-2019). L'*ABC* els considera una organització paramilitar preparada per a

fer la guerra, i fins i tot els assimila a ETA, en aquest cas la polarització incorpora pressuposicions i descripcions, pressuposa que cometran atemptats, i que són comandos i els descriu com terroristes i paramilitars.

En segon lloc, les notícies de la capçalera de Vocento posen èmfasi en els aspectes positius unionistes en 5 notícies, un 14,29% de les publicades. En primer exemple veiem una polarització de perspectiva i per atribució: «*El día en que Catalunya se decidió a ser libre*» (28-10-2019). En primer lloc de perspectiva, per a ells una manifestació per l'unionisme significa l'alliberament de Catalunya. En segon lloc per atribució, el nacionalisme espanyol s'autoatribueix la llibertat enfront del sobiranisme català que és tirania.

En segona instància també amb 5 notícies, l'ABC lleva èmfasi dels aspectes positius de l'independentisme. Ací podem observar un exemple de polarització per importància, explicitat, pertinença i fins i tot una paralipsi: «*La Marcha secesionista pierde 150.000 asistentes en una semana mientras los CDR provocan otra noche de violencia en Barcelona*» (27-10-2019). Per importància: Una manifestació de mig milió de persones és sense cap mena de dubte impressionant, però l'ABC prefereix dir que tenia menys gent que altres mobilitzacions anteriors. Per explicitat i pertinença, es fa explícit que la manifestació, tot i ser important ha perdut integrants respecte a convocatòries anteriors per tant l'independentisme va de capa caiguda, informació que no era pertinent en la notícia tot i que per molts unionistes sí que ho serà. Per altra banda s'utilitza la paralipsi en la frase antitètica, sí la manifestació és molt important i això és bo, però altra nit de violència i això és roí: «*...mientras los CDR provocan otra noche de violencia en Barcelona*».

D'altra banda, ja havíem anticipat que aquest eix unionisme-independentisme no és l'únic de les notícies de les portades, hi ha altre que és dreta-esquerra, practicat en major o menor mesura per tots, excepte pels dos diaris unionistes afins al PSOE. L'ABC posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern del PSOE en 4 notícies (11,43%). En el següent exemple que emfatitza que els socialistes, Sánchez, governen malament i estan en les mans dels independentistes, hi ha una pressuposició i una idea implícita: «*Sánchez ya no necesita indultarlos*» (15-10-2019). Aquest titular pressuposa que Sánchez

anava a indultar els condemnats, que (idea implícita) són els seus amiguets i aliats.

També hi ha altres titulars que lleven èmfasi dels aspectes positius del govern socialista. En aquest cas la polarització és d'importància, pertinència, i també s'utilitza la paralipsi: «*Violencia desatada mientras Sánchez se inhibe*» (19-10-2019). Sánchez està actuant de forma serena i mesurada davant dels aldarulls, però l'ABC no ho creu així. Hi ha una polarització d'importància: els aldarulls són «violència desatada». I cal preguntar-se, realment és pertinent incloure a Sánchez en el titular? Finalment, la paralipsi introduïda per «mientras» culpabilitza de la violència a Sánchez que no fa el que cal per a detenir-la.

#### **4.3.1.3 El Mundo**

*EMO* posa èmfasi en els aspectes negatius independentisme en 39 notícies, açò suposa un 51,32% de les notícies sobre la sentència-procés, més de la meitat. En primer lloc tenim una manipulació per importància com és elevar uns aldarulls a categoria de revolta «*El Gobierno debe atajar la revuelta*» (16-10-2019). Aquesta polarització per importància té continuïtat en què a més de magnificar els aldarulls per se, té altre efecte per a *EMO*, l'enfonsament de tota l'economia catalana: «*La revuelta tras la sentencia del 1-O sacude la economía catalana*» (18-10-2019). En altre exemple trobem una polarització per descripció negativa, on l'independentisme és un monstre mític «*La hidra del independentismo*» (20-10-2019).

Seguidament, 9 notícies, un 11,84%, de les que lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes. Un exemple. Aquest presenta una polarització per importància i atribució: «*Torra abre una caza de brujas para maniatar a los mossos*» (30-10-2019). Per importància perquè magnifica i criminalitza que s'encete una inspecció per veure si algun mosso d'esquadra se n'ha extralimitat en les seues accions, cosa positiva, perfectament habitual en un règim democràtic, i per atribució en atribuir-li a Torra una pràctica abominable.

En tercer lloc amb 8 obertures, un 10,53%, on es posa èmfasi en els aspectes positius unionistes. Un exemple: «*Protesta festiva de la Catalunya silenciada por el secesionismo*» (28-10-2019). Hi ha una valoració positiva per descripció,

l'unionisme és festiu i ha triomfat contra la tirania de l'independentisme que el silenciava, però també hi ha una omisió, no parla del nombre de manifestants que sempre ressalten els organitzadors per reivindicar l'èxit de l'acte.

Pel que fa a les informacions que posen èmfasi en els aspectes negatius del govern socialista, en són 6, un 7,89%. Cal dir que hi ha algunes notícies que podem adscriure-les a dos quadrats ideològics, com és aquesta: «*La diputación que gobierna el PSC financia al colectivo que espía en recreos*» (29-10-2019). Es tracta d'una valoració explícita perquè ens diuen que s'espia els infants, i podem imaginar quina càrrega implícita porta (si parlen català, a quin partit són afins ells o els pares...), però no ho sabem cert del tot. Per una banda posa èmfasi en els aspectes negatius del PSOE, del govern socialista, al dir que a les escoles s'espia els xiquets, i que el PSOE ho sap i a més ho finança, però per altra també posa èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme, per portar a terme una pràctica tan censurable com la descrita.

A continuació hi ha 4 informacions, un 5.26% del total de notícies sobre el tema d'estudi que lleven èmfasi dels aspectes positius del govern socialista. Una d'elles «*La inacción de Sánchez rearma al separatismo*» (20-10-2019), és una valoració d'interés, d'interés negatiu per l'unionisme creu *EMO*, al qual li sembla que enviar la policia nacional, la guardia civil i els mossos d'esquadra per aturar els aldarulls és «inacción». Que Sánchez actue de forma positiva i proporcionada (els independentistes segurament no estarien d'acord) es vist com una cosa negativa perquè permet al sobiranisme «rearmar-se».

Però *EMO* també té coses a retraure als unionistes, que no ho són prou o que es limiten a complir la llei, per això també publiquen 2 notícies, 2,63%, que posen èmfasi en els aspectes negatius unionistes, com en aquest cas de valoració per interés: «*Indignación: Unanimidad a cualquier precio, no*» (15-10-2019). *EMO* considera que la sentència ha estat molt tova, i que eixa falta de rigor ha estat el preu que ha pagat perquè el resultat demandava unanimitat per demostrar que la sentència era justa i ajustada a llei. Tot i això hi ha juristes de prestigi com Martín Pallín, Juan Antonio Xiol o María Luisa Balaguer que opinen que va estar excessiva. Per tant una cosa negativa com una sentència injusta *EMO* la posa de relleu, encara que buscant l'efecte contrari.

#### 4.3.1.4 *El País*

EPS, com els altres dos, en primer lloc posa èmfasi en els aspectes negatius independentistes, amb 12 obertures, un 41,38%, 4 de cada 10. En la primera d'elles, una valoració per atribució, els de Prisa fan de portaveus del govern central per afirmar que la violència no és espontània, sinó que els independentistes estan organitzats en grups violents i coordinats: «*El Gobierno denuncia a grupos violentos coordinados en Catalunya*» (16-10-2019). En el segon exemple, hi ha una valoració per atribució, s'atribueix un fet dolent al president català, si un plebiscit es pot considerar així. A més no hi ha prou en dir que Torra vol fer altre referèndum, no, per ells la notícia és que els altres partits independentistes es desmarquen de la pretensió, per tant es fa explícit un aspecte negatiu, com és la desunió interna del sobiranisme, i a més es suggereix que els partidaris del referèndum, personalitzats en Torra són cada vegada menys i estan sols: «*Quim Torra se queda solo en su intento de celebrar otra consulta*» (18-10-2019). La següent notícia va pel mateix camí, aprofundeix amb la solitud dels sobiranistes. L'independentisme català va per tan mal camí que fins i tot altres sobiranismes històrics de l'Estat es mostren totalment en desacord amb ell: «*El PNV ahonda su brecha con el secesionismo Catalán*» (26-10-2019).

En segon terme figuren les notícies que lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes amb 8 obertures, el 27,59%, gairebé 3 de cada 10. El primer exemple hi ha una atribució amb una descripció negativa d'uns fets a Torra: «*Torra rehusa condenar los graves disturbios que incendian catalunya*» (20-10-2019). Aquesta informació pretén desprestigiar al president català per violent, però el cas és que, segons altra capçalera (independentista) sembla que Torra sí que ho va fer: «*Això s'ha d'aturar ara mateix, diu Torra després d'una altra nit d'incidents*» (*El Punt Avui*, 17-10-2019). I sí, Torra condemna els aldarulls, però no ho fa en les paraules que l'espanyolisme considera adients. Cal destacar altra informació on hi ha una valoració per interès unionista, són els sobiranistes els que bloquegen la situació per voler un referèndum, no els nacionalistes espanyols per no concedir-lo: «*Torra acentúa el bloqueo al insistir en el referéndum*» (27-10-2019).



*EPS* prefereix publicar notícies sobre els independentistes per desprestigiar-los, per això les dues cares del quadrat que posen èmfasi en els aspectes negatius, i lleven èmfasi dels positius de l'independentisme totalitzen el 68,97% de les peces periodístiques, pràcticament 7 de cada 10 informacions.

Tres notícies, un 10,34%, posen èmfasi en els aspectes positius unionistes. Un exemple, una valoració de perspectiva i d'interés unionista, els que estan del costat de la llei, de la «legalidad constitucional», els constitucionalistes, com a defensors de l'únic marc legal possible, es manifesten i exigeixen que 2 milions de persones renunciïn a la seua ideologia perquè sí, perquè els interessa als unionistes: «*El constitucionalismo sale a la calle en Barcelona para exigir el fin del "procés"*» (28-10-2019).

*EPS* i *EPC* són les 2 úniques capçaleres de les 8, que no valoren negativament el govern socialista en consonància amb la ideologia afí al PSOE que se'ls suposa.

#### **4.3.1.5 La Razón**

La major part de les notícies que publicà en portada sobre la sentència-procés *LRZ*, posaven èmfasi en els aspectes negatius independentistes. Un total de 28, el 53,85%, més de la meitat. El primer exemple és una valoració per atribució i pressuposició, li pressuposa i atribueix Torra, la capacitat, negativa, d'alliberar als presos passant per damunt del Tribunal i de la sentència: «*El Supremo deja en manos de Torra la libertad de los presos políticos*» (14-10-2019). Un altre exemple de pressuposició parla, des de la perspectiva unionista, de l'expresident de la Generalitat com un fugat (des del punt de vista dels altres seria un exiliat), i pressuposa fins i tot, quant de temps pensa quedar-se Puigdemont a Brussel·les: «*Puigdemont. El fugado quiere atrincherarse otro año en Bélgica ante la tramitación de la euroorden*» (14-10-2019). En la següent obertura, la valoració és d'importància, el procés, els sobiranistes no han generat aldarulls, ni tan sols una revolta, han armat una revolució (potser això és el que hagueren volgut els independentistes): «*Proceso Revolucionario*» (20-10-2019).

La segona posició del quadrat ideològic l'ocupen informacions que posen èmfasi en els aspectes positius unionistes, 8 peces en concret, un 15,38%. La primera és una valoració de perspectiva, l'unionisme és al costat de la llei i la justícia i proclama que la sentència és la defensa exitosa de la legalitat enfront dels que intenten violar-la: «*Y hubo defensa del estado de derecho*» (15-10-2019). El següent exemple és una valoració de perspectiva, nosaltres, l'unionisme estem de la part dels bons, som pacífics i som molts, i ens hem fet sentir («un clamor»). Nosaltres contra ells, els independentistes violents s'ometen, però estan ben presents de manera implícita: «*Clamor pacífico por España*» (28-10-2019).

En tercer lloc hi ha 7 informacions que posen èmfasi en els aspectes negatius del govern del PSOE. Un exemple de valoració amb desplaçament semàntic, en ell Sánchez es nega a parlar amb Torra perquè diu que el català no condemna la violència, i això el diari ho aprova, però censura i retrau en la subordinada (llevant-li mèrits a Sánchez), que per altre costat la número dos del PSOE i portaveu en el Congrés, Adriana Lastra sí que parla amb els socis de govern de Torra: «*Sánchez planta a Torra pero Lastra llama a Rufián*» (22-10-2019). En aquesta notícia, l'oració principal en realitat emfatitza una cosa negativa, no una cosa positiva com pretén LRZ, ja que el fet que Sánchez es negue a dialogar és, honestament, negatiu.

Amb 2 notícies, un 3,85%, hi ha peces amb dos aspectes del quadrat ideològic diferent: les que lleven èmfasi dels aspectes positius del govern socialista i les, que posen èmfasi en els aspectes negatius unionistes. Un exemple on s'ataca el sistema judicial, «el nostre», que segons el periòdic, els permetrà a ells, els condemnats ser lliures ràpidament. És una paralipsi, una contraposició, una constatació i una pressuposició, sense conjuncions, una coma separa les dues oracions sense subjecte explícit. En primer terme es fa ressò de la duresa d'una llarga sentència i en el segon pronostica, presuposa i contraposa un alliberament imminent. «*99 años de cárcel, 60 días para la libertad*» (15-10-2019).

### 4.3.2 Els periòdics de Barcelona

#### 4.3.2.1 *Quadrat ideològic. Eix territorial. Periòdics de Barcelona*

**Taula 3. Quadrat ideològic. Eix territorial. Els periòdics de Barcelona. Nombres absoluts i percentatges**

QUADRAT IDEOLÒGIC. BARCELONA. Nombre de notícies i percentatges							
ARA		EL PERIÒDICO DE CAT		EL PUNT AVUI		LA VANGUARDIA	
QUADRAT IDEOLÒGIC	%	QUADRAT IDEOLÒGIC	%	QUADRAT IDEOLÒGIC	%	QUADRAT IDEOLÒGIC	%
5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	16 25,00%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	44 61,11%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	30 37,50%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	36 61,02%
6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	14 21,88%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	11 15,28%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	21 26,25%	9 "Èmfasi neutre"	5 8,47%
11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	9 14,06%	9 "Èmfasi neutre"	6 8,33%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	7 8,75%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	5 8,47%
2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	9 14,06%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	2 2,78%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	6 7,50%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	3 5,08%
7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	5 7,81%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	2 2,78%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	5 6,25%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	3 5,08%
9 "Èmfasi neutre"	5 7,81%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	2 2,78%	9 "Èmfasi neutre"	5 6,25%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	2 3,39%

Font: Elaboració pròpia.

En Barcelona (Taula 3), per la mateixa dualitat ideològica ben definida de dos blocs de dues capçaleres cada un, no existeix eixa visió monolítica de la realitat que tan clarament es veu a Madrid. Existeix una clara dualitat. La premsa sobiranista per una banda, posa èmfasi en els aspectes positius independentistes en 46 peces, mentre que la unionista en lloc de posar èmfasi en els aspectes positius unionistes, prefereix fixar-se en els aspectes negatius de l'independentisme en 80 notícies.

En el bloc sobiranista l'ARA i EPA coincideixen en els dos primers quadrats (posar èmfasi en els aspectes positius independentistes i posar èmfasi en els aspectes negatius unionistes), en parlar bé de nosaltres i malament d'ells. En EPA s'aprecia un punt més de radicalitat perquè la tercera posició l'ocupa el quadrat que lleva èmfasi dels aspectes positius unionistes amb la qual cosa, si es sumen les notícies que posen èmfasi als aspectes negatius unionistes (21) i les que lleven èmfasi dels aspectes positius (7), dedica 28 notícies a menysprear els constitucionalistes, just el doble que l'ARA que ho fa en 14 oportunitats (l'ARA no inclou cap peça que lleve èmfasi als aspectes positius unionistes). Tots dos dediquen part important de les seues notícies a

menystenir el govern central. L'ARA fa un important esforç d'autocrítica perquè dedica 9 de les seues notícies (*EPA* només una), en posar èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme.

Pel que fa als unionistes, tots dos, com la premsa madrilenya, primen les notícies que posen èmfasi en els aspectes negatius independentistes, amb percentatges gairebé idèntics, dediquen sis de cada deu notícies. El pes d'aquesta variable és tan gran que redueix molt la importància de la resta, especialment en el cas de *LVA*. El quadrat que lleva èmfasi dels aspectes positius independentistes té prou més presència en *EPC* que en *LVA*. *LVA* es mostra una mica crític amb el govern central, 2 notícies posen èmfasi en els aspectes negatius del govern socialista, però no cap en el cas d'*EPC*. Tots dos fan una xicoteta concessió a l'independentisme en posar èmfasi en els aspectes positius de l'independentisme en alguna notícia.

Per tant en Barcelona podem distingir clarament el bloc independentista del bloc unionista, cadascun defensa els interessos «seus» i menysprea els dels «altres». I puntualitzar que dins del bloc sobiranista totes dues capçaleres es mostren indiscutiblement proindependentistes, però l'ARA pot considerar-se més moderat respecte a *EPA*.

#### **4.3.2.2 L'ARA**

L'ARA publica més notícies que posen èmfasi en els aspectes positius independentistes, en concret 16, un 25%, una de cada quatre. En el primer exemple trobem una valoració per atribució, enfront de les crítiques per part de sectors de l'independentisme que afirmen que els mossos s'estan extralimitant en les seues funcions, l'ARA atribueix al govern català una actuació positiva defensant l'actuació dels mossos i demana censurar els causants dels aldarulls: «Buch defensa els Mossos i demana "aïllar els violents"» (17-10-2019). En aquest altre exemple hi ha una valoració per atribució d'importància, l'independentisme no sols es manifesta, és una «marea», una força gegant i imparable que combat i intenta ofegar una sentència injusta: «Marea contra la sentència» (19-10-2019). El següent es vist de forma positiva per l'ARA (en canvi capçaleres unionistes ho presenten com un setge), s'atribueixen bones accions d'activisme cívic, sense violència i com a exemple de la força sense

aturador del sobiranisme que és a tot arreu: «Concentració davant de la delegació del govern espanyol i talls de carrers» (21-10-2019).

En segon lloc, amb 14, un 21,88%, estan les informacions que posen èmfasi en els aspectes negatius de l'unionisme. El primer exemple és una valoració d'atribució, atribueix al nacionalisme espanyol i concretament a la justícia espanyola una acció injusta que va contra la mateixa llibertat i la democràcia. Aquesta notícia va acompanyada d'una imatge a tota pàgina en negre, com si estiguérem dins d'una cel·la d'una presó, des de la qual veiem quatre barres, una reixa amb quatre barrots que simbolitzen la senyera de Catalunya, és a dir Catalunya empresonada: «Cop a les llibertats» (15-10-2019). En aquest altre, una polarització per implicat, l'ARA es pregunta per què la policia dona tan poca informació d'un antiavalot ferit, posant en dubte implícitament que estiga greument ferit: «La desinformació en el cas del policia ferit al cap» (29-10-2019).

En tercer lloc l'ARA també té entre els seus temes preferits pressionar el govern socialista, l'estructura discursiva que posa èmfasi en els aspectes negatius del govern del PSOE presenta 9 informacions, un 14,06%. Una d'elles fa una valoració negativa per atribució. El president del govern espanyol atribueix el president de la Generalitat incapacitat per negociar: «Sánchez manté el veto a Torra com interlocutor» (21-10-2019). Un altre exemple on s'atribueix una mala acció al govern socialista, la vicepresidenta del govern espanyol «amença» diu l'ARA, la justícia Belga per no voler entregar a Puigdemont: «Calvo amenaça Bèlgica per l'extradició de Puigdemont» (30-10-2019).

També en tercer lloc, ex aequo, per quantitat, trobem les obertures que posen èmfasi en els aspectes negatius independentistes, extrem sorprenent tractant-se d'una capçalera independentista. En total són 9, un 14,06%. A la primera l'ARA atribueix accions negatives a l'independentisme, destaca que unes declaracions on Carme Forcadell, expresidenta del Parlament català, diu que la sentència la podia assumir, però veure un independentisme violent no. Hi ha un reconeixement que el sobiranisme no ho està fent bé: «(Carme Forcadell) No vaig plorar amb la sentència, vaig plorar al veure la violència als carrers» (22-10-2019). Un altre exemple atribueix comportaments negatius, violents, fa

patent que la violència practicada pels independentistes no és un cas aïllat, al contrari «altra nit»: «Una altra nit d'aldarulls a l'Eixample» (27-10-2019).

Seguidament en cinqué lloc hi ha 5 notícies, un 7,81% d'articles que lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes. Sols un exemple, un desplaçament semàntic minoritza el primer terme del titular per llevar-li èmfasi als aspectes negatius. Hi ha una valoració d'importància, una minimització de la negativitat de l'independentisme. Hi ha aldarulls i manifestants violents, però són «minoritaris», són l'excepció i són molt pocs: «Cinqué dia d'aldarulls pels xocs entre grups minoritaris radicals i policia» (19-10-2019). El mateix passa en el següent exemple on una setmana amb força esdeveniments violents es descriuen com «indignació»: «La Setmana de la indignació» (20-10-2019).

#### **4.3.2.3 El Periódico de Catalunya**

La capçalera de *Prensa Ibérica*, atorga el màxim protagonisme a l'aspecte del quadrat ideològic que posa èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme. I ho fa amb 44 notícies, un 61,11%, el periòdic que més. El primer exemple és una valoració generalitzadora i d'importància. Parla com si tots els manifestants foren CDR, als quals *EPC*, considera grups paramilitars (els CDR, Comitès de Defensa de la República, són un conjunt d'assemblees locals, de barri i comarcals que tenen l'objectiu de defensar el referèndum de l'1-O i la república catalana des de l'estratègia de la no-violència) que fan la guerra, i al final converteix uns aldarulls davant de la conselleria d'interior en un assetjament: «*Los CDR recrudecen su ofensiva violenta y asedian la conselleria d'interior*» (17-10-2019). En la següent peça s'ofereix una imatge negativa de Torra, el qual assetja els mossos, i aquests és rebel·len. En realitat Torra ha qüestionat alguna actuació policial: «*La cúpula de los Mossos cierra filas ante el acoso de Torra*» (25-10-2019). Ara dues valoracions més d'importància. Primer, l'independentisme també ha expulsat el turisme, amb el perjudici econòmic que comporta: «*Adiós turismo ,adiós*» (27-10-2019). Segon, el sobiranisme ha cremat possiblement tots els contenidors de Barcelona: «*Miles de contenedores quemados y daños urbanos por 3 millones*» (22-10-2019).

En el segon esgraoó estan les peces que lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes que són 11, un 15,28%. El primer exemple, Torra fa un acte positiu, condemna la violència, però li treuen mèrit afegint que no voluntàriament: «*Torra se ve obligado a condenar la violencia*» (17-10-2019). A continuació una paralipsi, es posa en primera instància una acció negativa per llevar èmfasi de la positiva que es desplaça a la segona part del titular, segons *EPC*, la violència dels aldarulls fa que una manifestació de 500.000 persones no tinga importància, són més notícia els aldarulls que es produïren després: «*Un nuevo día de violencia eclipsa el desfile de medio millón de independentistas en Barcelona*» (19-10-2019). Novament, altra convocatòria multitudinària de l'independentisme que congrega 350.000 manifestants, però *EPC* ho presenta amb un gran titular a 4 columnes, com una valoració d'importància negativa: «*Movilización estancada*» (27-10-2019). Si sumem aquest quadrat i l'anterior s'aprecia que el 76,39% de les notícies, gairebé 8 de cada 10, es dediquen a desprestigiar l'independentisme.

En tercer lloc, a gran distància dels dos primers quadrats trobem 4 quadrats amb 2 notícies cadascun: posa èmfasi en els aspectes positius unionistes, lleva èmfasi dels aspectes positius unionistes, lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista, posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista. Es veuran dos exemples del primer, i un del segon. Posa èmfasi en els aspectes positius unionistes, primer, la notícia de la manifestació del 27-10-2019, a la qual *EPC* li atribueix l'èxit d'omplir els carrers (els independentistes no són els únics que omplin els carrers, els unionistes «*también*»), i segon, aquesta altra fa una atribució d'importància, i per fer-ho omet el nombre de manifestants: «*El rechazo al "procés" también llena la calle*» (28-10-2019). En segon terme una peça que lleva èmfasi dels aspectes positius unionistes afirma que la duresa de la sentència no valdrà per a res perquè el govern espanyol, unionista, els indultarà previsiblement. Ens trobem amb una valoració per pressuposició, *EPC* està jugant a endevinar el futur: «*Los condenados podrían ser indultados sin pedirlo*» (15-10-2019).

#### 4.3.2.4 *El Punt Avui*

L'aspecte del quadrat ideològic més utilitzat per *EPA*, és el que posa èmfasi en els aspectes positius independentistes, en concret el fa servir en 30 notícies. Un 37,50%, gairebé en 4 notícies de cada 10 sobre la sentència-procés. El primer exemple parla d'atribució d'accions positives per l'independentisme, com és la internacionalització del conflicte, i l'ANC (Assemblea Nacional Catalana) organitza actes de protesta contra la sentència per aconseguir ressò: «L'ANC farà trenta actes de protesta a l'exterior» (14-10-2019). Altres exemples d'atribució d'accions positives, on es remarca l'activisme incessant, la força i el caràcter democràtic del moviment sobiranista: «Mobilització contínua» (16-10-2019), «Tsunami popular» (19-10-2019), «Ressò Internacional» (21-10-2019), «Per la llibertat» (26-10-2019). En aquest altre una valoració de perspectiva, d'orgull de pertinença, l'independentisme (nosaltres) no es deixarà intimidar per la tirania repressora dels unionistes (ells): «Alçats contra la repressió» (27-10-2019).

*EPA* també publica prou obertures que posen èmfasi en els aspectes negatius de l'unionisme, concretament 21. Un primer exemple de valoració per interès, atribueix l'acció negativa que suposa l'ús polític que l'unionisme fa de la justícia pel seu interès, ho denuncien 70 juristes: «Manifest per l'ús polític de la justícia a l'Estat» (14-10-2019). La següent notícia presenta un president del TS i del CGPJ «*hooligan*» de l'unionisme que demana més duresa contra els manifestants, precisament davant l'exèrcit d'ells, garant de la unitat de l'Estat: «Lesmes demana més duresa en un acte davant l'exèrcit» (30-10-2019).

En tercer lloc hi ha 7 articles que lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes. En els primers d'ells *EPA* en una valoració per atribució posa en dubte una acció positiva com és una càrrega policial per aturar aldarulls, perquè pensa que hi ha antiavalots que s'han extralimitat en les seues funcions: «Les càrregues policials, en el punt de mira» (16-10-2019). Un segon exemple, també valoració per atribució, els unionistes no es manifesten, desfilen com un exèrcit per Barcelona: «L'unionisme desfila pel centre de Barcelona» (28-10-2019).



Seguidament s'observen 6 informacions que posen èmfasi en els aspectes negatius del govern socialista. Dues d'elles són semblants, es tracta d'una valoració de perspectiva, segons *EPA* ells són els roïns que no volen parlar per buscar solucions: «Sánchez torna a menystenir el diàleg amb Torra» (21-10-2019), «El Govern retreu a Sánchez que no vulga dialogar» (24-10-2019). La següent peça atribueix una valoració negativa dels altres, del ministre d'interior espanyol que defensa la policia unionista que, segons *EPA*, ha comés abusos contra els nostres: «Marlaska nega els abusos de la policia» (31-10-2019).

En cinqué terme hi ha 5 peces que lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes. Un exemple parla de la vaga general convocada per protestar contra la sentència, i trau ferro del fet que va ser molt poc secundada: «La vaga general aconsegueix aturar mig país amb un èxit de seguiment que fa tancar empreses i molts comerços (19-10-2019)».

L'aspecte del quadrat que lleva èmfasi dels aspectes positius de l'independentisme té 3 presències, en una d'elles on l'independentisme fa autocrítica, hi ha una valoració de perspectiva, que justifica els aldarulls i fa palesa la desunió que hi ha dins l'independentisme, una part del qual, el poble, ha donat la resposta que calia a la injusta sentència, però els partits no han acompanyat, la qual cosa ha degenerat en aldarulls: «El país ha respost a una sentència injusta; els partits no. Això ha generat frustració» (31-10-2019).

Les notícies d'*EPA* no n'inclou cap que pose èmfasi en els aspectes positius unionistes, ni tan sols la de la manifestació unionista, que sí que contempla l'*Ara*.

#### **4.3.2.5 La Vanguardia**

La major part de les peces de *LVA* posen èmfasi en els aspectes negatius independentistes, 36 en total. És el tercer en nombres absoluts per darrere d'*EPC* que en posa en 44 notícies i d'*EMO* que ho fa en 39. A més és el segon en percentatges, amb un 61,02%, percentatge pràcticament idèntic al del primer, *EPA* que l'aplica en un 61,11% dels casos. Per tant 6 de cada 10 de les notícies publicades en portada per *LVA* corresponen a la sentència-procés. Un primer exemple, amb dues notícies semblants on es fa una valoració de

pressuposició on els protagonistes fan palesa la por que tenen a l'independentisme: «*Los Mossos temen un aumento de la violencia callejera*» (19-10-2019), «*Comercio y turismo temen una caída de la actividad*» (17-10-2019). Altres dues notícies fan una valoració d'atribució, o en aquest cas d'inexistència de lideratge dins de la política catalana (fins i tot una convida a Torra a dimitir): «*El "momentum" de irse*» (20-10-2019), «*Pollo sin cabeza*» (21-10-2019).

Tot seguit, 5 articles posen èmfasi en els aspectes positius unionistes, un 8,47%. En aquest exemple, una valoració d'interés, els unionistes que tenen el poder l'usaran en el seu propi interés. Sánchez amenaça a Torra que farà el que calga per a mantenir l'estatu quo: «*Sánchez avisa al Govern que no subestime la fuerza del Estado*» (31-10-2019). Una altra notícia atribueix l'acte positiu de Felipe Borbó i la seua filla (que a Catalunya fa servir el títol de princesa de Girona), màxims representants de l'unionisme, que estan compromesos amb Catalunya: «*El compromiso del Rey y la princesa de Girona con Catalunya*» (4-11-2019).

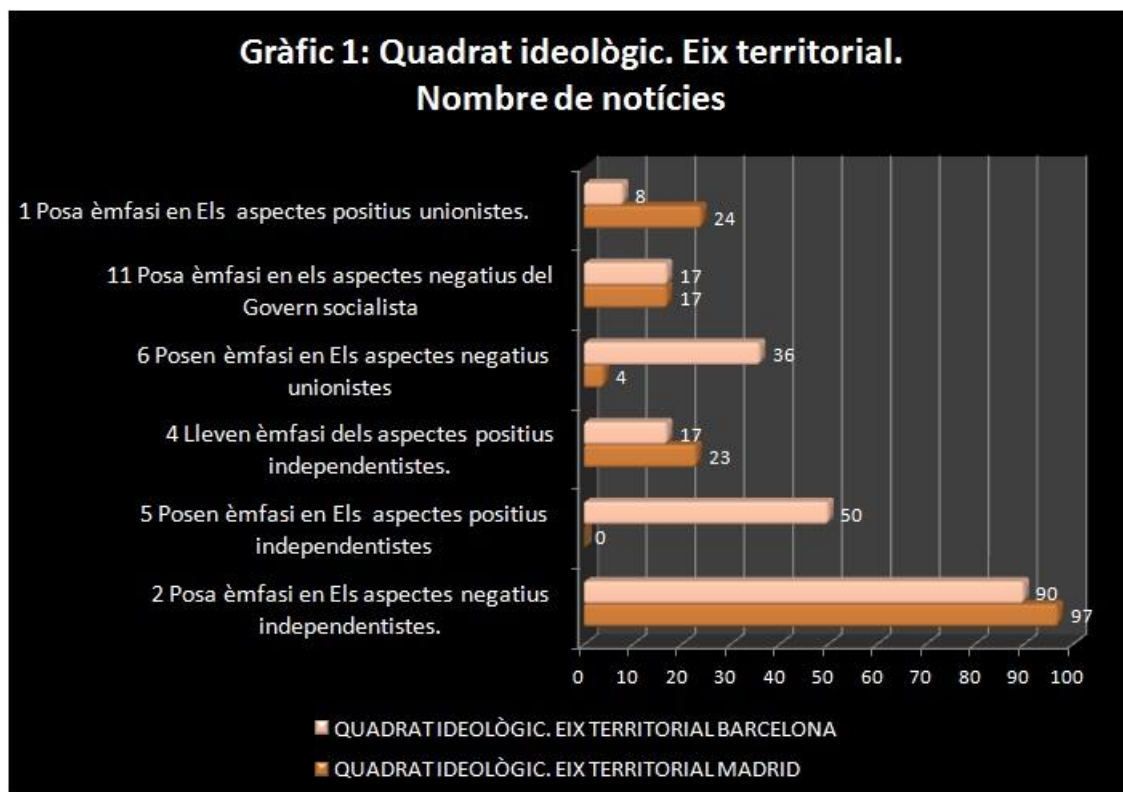
En tercer lloc amb 3 notícies cadascuna, hi ha altres dues categories del quadrat, les que posen èmfasi en els aspectes positius independentistes i les que lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes. Respecte a les primeres, en principi sorprenent la posició, però és que són poques notícies, i totes relacionades amb manifestacions multitudinàries, es posa un exemple, on s'atribueix un èxit a un independentisme pacífic, i fins i tot parla de què «*inundan*»: «*La vía pacífica. Más de medio millón de manifestantes inundan Barcelona*» (19-10-2019). De les segones un exemple de valoració de perspectiva, el sobiranisme vol negociar, la qual cosa és positiva, però Sánchez atribueix males actuacions a un independentisme que ha de fer autocrítica. Nosaltres, l'unionisme, actuem bé, són ells els que s'ho han de fer mirar: «*Si el independentismo no hace autocrítica, será difícil el diálogo*» (3-11-2019).

En quart lloc amb 2 articles, hi ha les peces que posen èmfasi en els aspectes negatius del govern socialista, les 2 són molt semblants, atribueixen al president espanyol l'acció negativa de no voler parlar amb Torra: «*Sánchez*

*coge el teléfono»* (21-10-2019), «*Sánchez evita a Torra en Barcelona»* (22-10-2019).

#### 4.3.3 Quadrat ideològic segons l'eix territorial Madrid-Barcelona

**Gràfic 1. Quadrat ideològic. Eix territorial. Nombre de notícies**



Font: elaboració pròpia. La taula completa en la qual es basa aquest gràfic de barres es pot consultar a l'annex (Taula 6).

En les xifres conjuntes de l'eix territorial (gràfic 1), en la premsa de Madrid s'observa clarament que hi ha dues prioritats. La primera i principal és desacreditar l'enemic extern, perquè posar èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme i llevar-ne dels positius, sumen 120 notícies, el 61,50%, 6 notícies de cada 10. La segona consisteix a desacreditar la part de l'unionisme que no els agrada, els «altres ells», el govern socialista, per la qual cosa posen èmfasi en els aspectes negatius i en lleven dels positius del Govern socialista de 25 notícies (13,02%). En tercer lloc promocionen el que és seu, per tant posen èmfasi en els aspectes positius de l'unionisme i en lleven dels negatius en 25 articles també.

Pel que fa a Barcelona, per causa de la dualitat, les xifres no mostren les tendències tan clarament, tot i això la previsible igualtat que podia esperar-se perquè hi ha dos blocs iguals (2 capçaleres versus 2 capçaleres) no es produeix. Destaquen, i molt, les 90 notícies, un 33%, que potencien els aspectes negatius de l'independentisme, quan caldria esperar més igualtat amb el quadrat que va en segona posició, les notícies que posen èmfasi en els aspectes positius de l'independentisme que són 50, un 18%. Aquesta diferència és primer perquè les capçaleres unionistes de Barcelona dediquen més esforços, publiquen més notícies a desprestigiar l'independentisme (cosa gens difícil perquè molts dels esdeveniments i de les reaccions independentistes que estaven produint-se arran de la sentència eren dolentes, i per tant eren fàcilment manipulables per part de la premsa unionista), amb la qual cosa es comptabilitzen 80 peces, publicades per *EPC* i *LVA*, que posen èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme, a les quals s'afegeixen altres 10 (9 l'*ARA* i 1 *EPA*), publicades pels diaris independentistes. A aquestes 90 cal afegir-ne 17 que lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes, amb la qual cosa les informacions que busquen menysprear l'independentisme totalitzen 107, un 38,91%.

Una idea es desprèn d'aquest fet que, igual que en Madrid, els unionistes es dediquen primordialment a desprestigiar els independentistes, mentre els independentistes es centren bàsicament a prestigiar-se ells mateixos, a fer-ho dediquen les 50 peces que posen èmfasi en els seus aspectes positius, més altres 10 que lleven èmfasi dels aspectes negatius, en total 60 (21,82%), una de cada 5 notícies. De tota manera on es deixa notar la premsa sobiranista és en les notícies que posen èmfasi en els aspectes negatius unionistes, que en Barcelona és prou rellevant, ocupa el tercer lloc amb 36 notícies, un 13,09%.

En el que sí que coincideixen la premsa barcelonina i la madrilenya és en menysprear el govern central, totes dues presenten 17 obertures que posen èmfasi en els aspectes negatius del govern.

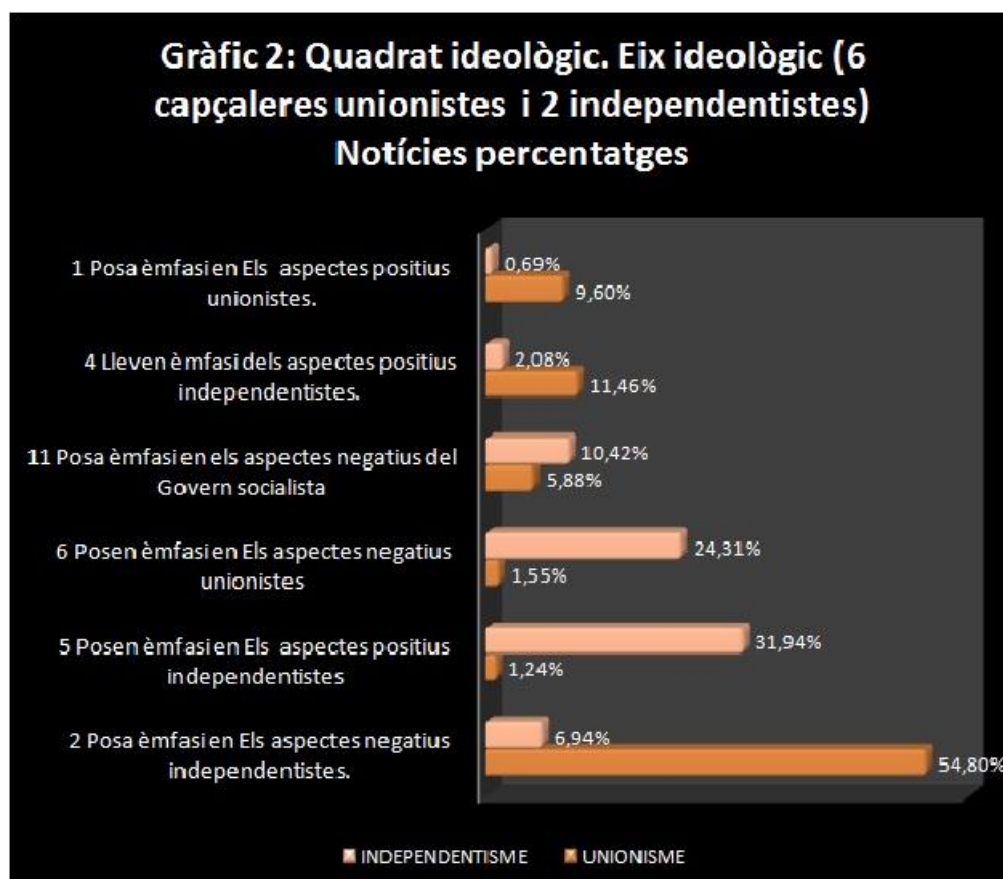
Destaca en la premsa barcelonina l'elevat nombre de peces amb èmfasi neutre que es registren: 5 a l'*ARA*, 6 a *EPC*, 5 a *EPA* i 5 a *LVA*, 21 publicacions en total, mentre que a Madrid sols 4, la qual cosa pot fer pensar en una major

honestat en el tractament de les notícies per part d'aquesta premsa en comparació a la madrilenya.

En definitiva, tant a Barcelona com a Madrid els periòdics en primer lloc posen èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme. Encara que en Barcelona els independentistes es deixen notar i, diferenciant-se dels unionistes prefereixen promocionar els seus, encara que no s'obliden de menysprear els unionistes. En segon lloc tant a Barcelona com a Madrid, i tant independentistes com unionistes, es dediquen a menysprear el govern central.

#### 4.3.4 Quadrat ideològic segons l'eix ideològic unionisme-independentisme

Gràfic 2: quadrat ideològic. Eix ideològic. Notícies en percentatges



Font: Elaboració pròpia. La taula completa en la qual es basa aquest gràfic de barres es pot consultar a l'annex (Taula 7)

En la premsa unionista els 6 primers apartats són els mateixos que en l'eix territorial, i a més pràcticament en el mateix ordre. Així amb les 6 capçaleres

es reforça la idea que per l'unionisme el més fonamental és desprestigiar l'independentisme perquè posar èmfasi en els seus aspectes negatius, és primer, amb 177 notícies i llevar èmfasi dels seus aspectes positius és segon amb 37 obertures, en total 214 peces periodístiques, un 66,26%, 2 de cada 3 notícies (Taula 7 de l'annex). Aquest reforçament és perquè els periòdics unionistes catalans són profundament antiindependentistes, com ho demostra el fet que són, juntament amb *EMO* amb 39, els que més notícies publiquen posant èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme, *EPC* 44, i *LVA* 36 notícies (Taula 3 de l'annex). En segon lloc d'importància, i això ha canviat respecte de l'eix territorial, estaria el fet de prestigiar-se ells mateixos, perquè entre les notícies que posen èmfasi en els aspectes positius de l'unionisme, 31, i les que lleven èmfasi dels seus aspectes negatius, 3, sumen 34 obertures (10,53%). La tercera prioritats pels unionistes és menystenir el govern central; és el que es desprén de la suma de les notícies que fiquen èmfasi en els seus aspectes negatius, 19, i les que lleven èmfasi dels seus aspectes positius, 8, entre les dues totalitzen 27 peces (8,36%). D'altra banda la influència de les dues capçaleres catalanes es deixa notar en les notícies amb èmfasi neutre que gairebé s'han quadruplicat, han passat de 4 a 15.

Per la banda dels independentistes, molt centrats a crear-se bona premsa, els articles que posen èmfasi en els aspectes positius independentistes són ara els protagonistes amb 46. La segona de les seues preocupacions és emfatitzar tot punt roí de l'unionisme, per això les notícies que posen èmfasi en els aspectes negatius de l'espanyolisme, 35, més les que lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes, 7, sumen 42, un 29,17%. I com els unionistes, també estan interessats a deixar malament al govern central, hi ha 15 notícies que posen èmfasi en els aspectes negatius del govern socialista, i a més no publiquen cap notícia positiva d'aquell, per la qual cosa no necessiten llevar-li èmfasi a res.

El nombre de notícies amb èmfasi neutre s'ha reduït a la meitat, respecte a l'eix territorial, i han passat de 21 a 10, la qual cosa mostra que aquesta suposada honestedat està ben repartida entre els periòdics unionistes i sobiranistes de Barcelona.

## 4.4 Anàlisi lèxica

A continuació es farà una anàlisi de la lèxica més destacable emprada en els titulars i subtítols per les 8 capçaleres estudiades.

### 4.4.1 Paraules més utilitzades i eixos territorial i ideològic

Taula 4. Paraules més emprades per la premsa. Eix territorial

PARAULA	MADRID	BARCELONA	TOTAL
Violentos, violencia	34	32	66
Sentència	21	41	62
Disturbios-altercados-Aldarulls	23	30	53
Protesta, Protestas	13	29	42
independentismo,-istas, Independencia	13	24	37
El Procés	24	11	35
Radical, Radicales	11	11	22
Referendum, Urnas, Consulta	10	12	22
Manifestaciones	6	16	22
Marchas	9	11	20
Presos	8	12	20
Soberanismo, soberanistas	9	10	19
Movilizaciones	2	16	18
Diálogo/diàleg	2	15	17
Autodeterminación	7	9	16
Conflicto	1	14	15
Constitucional, -ismo, -istas.	9	4	13
Separatismo-Separatista	13	0	13
Secesionismo, secesionista	10	0	10
Caos	6	4	10
Policías heridos	4	6	10
155	8	1	9
Repressió	0	7	7
Rebelión	5	1	6
Heridos	1	5	6
Presos políticos	0	5	5
Derecho a decidir	0	4	4
Revuelta (totes El Mundo)	4	0	4
Bloqueo,desbloqueo	3	1	4
Terrorismo	3	1	4
Infiltrados	2	1	3
Unionismo	0	3	3
Exili-Exiliat	0	3	3
Incidentes	0	3	3
Golpe, golpismo, golpistas	2	0	2

Els grisos marquen paraules que la part contraria no utilitza.

Font: Elaboració pròpia.

La paraula més repetida (Taula 4), contant totes les capçaleres, a les portades durant el període estudiat és «violentos» (violència). El tercer mot més utilitzat és «disturbios» («altercados», disturbis, aldarulls). Totes dues sumades totalitzen 119 aparicions la qual cosa ens dona una idea del context social que envoltà els dies posteriors a la publicació de la sentència. Així mateix també ocupen un lloc significatiu les paraules «protesta/s», «manifestaciones», «marchas» i «movilizaciones», totes plegades totalitzen 102 presències que

són un bon indicatiu de l'activitat independentista de caràcter pacífic, i ens permeten arrodonir una imatge més acurada del context social de què parlàvem. Les altres paraules més destacades per la premsa són dues ben presents en aquest estudi: «sentència», amb 62 presències i «procés» amb 35.

Pel que fa a l'eix territorial Madrid-Barcelona, la paraula violència és utilitzada pràcticament igual tant pels periòdics de Madrid com pels de Barcelona. Totes dues premses posen èmfasi en els «aldarulls», però Madrid pràcticament no veu altra cosa com es pot deduir per les xifres de la paraula «protesta/s», 13 a Madrid per 29 a Barcelona (més del doble), o del mot «*manifestaciones*» 6 a Madrid per 16 (quasi el triple) a Barcelona, o més encara si ens fixem en el terme «*movilizaciones*» 2 a la capital de l'Estat per 16 (8 vegades més) a la Ciutat Comtal. La premsa Madrilenya incideix molt més en recordar «el procés», el doble que la catalana. Per contra la premsa de Barcelona parla molt més de «la sentència», el doble de vegades. Així mateix, i contràriament als de Madrid, que semblen no escoltar com el Govern de Sánchez, els barcelonins tenen molt més present que existeix un evident conflicte polític i que s'ha de buscar solucions per això destaquen més les paraules «*conflicto*» (14 aparicions a Barcelona, per sols 1 a Madrid) i «*diálogo*» (*hablar-parlar*) (15 els catalans per només 2 els madrilenys).

Si es para atenció a l'ús diferenciat de la lèxica, la premsa madrilenya utilitza els mots «*constitucional, constitucionalismo, constitucionalista*» per parlar «dels d'ells», dels nacionalistes espanyols, mentre que els de Barcelona fan servir aquestes denominacions, però també usen el terme «*unionismo*» (que no sembla agradar als de la capital de l'Estat, no el fan servir ni una vegada). Continuant amb els periòdics de la capital de l'Estat, per referir-se als independentistes, utilitzen les paraules «*separatismo-separatista*» i «*secesionismo-secesionista*», mentre que cap diari de la premsa catalana, inclosos els unionistes, les fa servir, es suposa que sent conscients que no agraden a l'independentisme. Menció especial per a *El Mundo* que és l'únic periòdic dels estudiats que parla de «*revuelta*» (només li falta afegir armada), i per *La Razón* i l'*ABC* que parlen (una vegada cadascun) de «*golpe*» i «*golpismo*» respectivament.



Taula 5. Paraules més emprades per la premsa. Eix ideològic

PARAULA	UNIONISME	INDEPENDENTISME	TOTAL
Violentos, violencia	55	11	66
Sentencia	34	28	62
Disturbios-altercados-Aldarulls	43	10	53
Protesta, Protestas	31	11	42
independentismo, -istas, Independencia	30	7	37
El Procés	31	4	35
Radical, Radicales	18	4	22
Referendum, Urnas, Consulta	17	5	22
Manifestaciones	14	8	22
Marchas	14	6	20
Presos	16	4	20
Soberanismo, soberanistas	12	7	19
Movilizaciones	11	7	18
Diálogo/diàleg	7	10	17
Autodeterminación	12	4	16
Conflicto	10	5	15
Separatismo-Separatista	13	0	13
Constitucional, -ismo, -istas.	13	0	13
Secesionismo, secesionista	10	0	10
Caos	10	0	10
Policías heridos	6	4	10
155	8	1	9
Repressió (totes EL Punt Avui)	0	7	7
Rebelión	6	0	6
Heridos	3	3	6
Presos polítics	0	5	5
Derecho a decidir	0	4	4
Revuelta (totes El Mundo)	4	0	4
Bloqueo, desbloqueo	4	0	4
Terrorismo	4	0	4
Infiltrados	3	0	3
Unionismo	0	3	3
Exili-Exiliat	0	3	3
Incidentes	1	2	3
Golpe, golpismo, golpistas	2	0	2
Els grisos marquen paraules que la part contraria no utilitza.			

Font: Elaboració pròpia.

Per acabar, cal observar l'eix ideològic, unionisme-independentisme (Taula 5). Ací no comentarem les xifres absolutes, ja que no tenen sentit en comparar sis capçaleres enfront de dues. Com és habitual la premsa independentista no usa les denominacions «*separatista*» ni «*secesionista*», a més, la utilització dels mots «*constitucional, constitucionalismo, constitucionalista*» es veu reforçada perquè la premsa unionista barcelonina comparteix la idea de la madrilenya, i ara són 13 les presències d'aquestes paraules a les seues portades, per 0 en els periòdics sobiranistes, que prefereixen usar el terme unionisme (3 vegades). Els independentistes fan servir la locució «presos polítics» (5 presències) i la paraula «exili-Exiliat» (3 vegades) que mai de la vida utilitzarien els unionistes, i també parlen del «dret a decidir» que no existeix per als

unionistes. Destaca també l'ús de les paraules «caos» que apareix en 10 oportunitats, i de «terrorisme» que ix 4 vegades, a les portades unionistes. Tots dos termes no apareixen, com és normal, a les portades independentistes. Finalment altra menció especial, en aquest cas per *EPA* que parla, és l'únic que ho fa, de «repressió», terme que sembla exagerat, com l'ús dels mots caos o terrorisme per part dels unionistes, i que no es correspon amb la realitat. També parla «d'incidents», de fet els primers dies d'aldarulls, per aquesta publicació sols es tractava d'incidents, no parlaren d'aldarulls fins al dia 19.

#### 4.4.2 ABC

«*Puigdemont i Torra jalean una respuesta violenta para recuperar el protagonismo que les arrebató Junqueras, líder de los **golpistas** condenados*» (14-10-2019). «*Jalean*» és segons la RAE «*Animar con palmadas, ademanes y expresiones a los que bailan, cantan, etc.*» Pel periòdic són els polítics, que s'ho prenen de broma, que animen al poble a manifestar-se, segons ells violentament. A més els anomenen «*golpistas*», denominació totalment fora de lloc, com es pot comprovar per la definició de la RAE: «*Actuación violenta y rápida, generalmente por fuerzas militares o rebeldes, por la que un grupo determinado se apodera o intenta apoderarse de los resortes del gobierno de un Estado, desplazando a las autoridades existentes*».

«*El **Separatismo** vuelve a mostrar su **entraña** violenta*» (16-10-2019). La paraula «*separatismo*» té connotacions pejoratives i la fan servir els que s'oposen. D'aquesta frase destaca «*entraña*» que vol dir fons, interior, essència, i que a més s'associa amb la frase feta «no tindre entranyes» o «tindre males entranyes» que vol dir ser cruel i roí. L'ABC està criminalitzant l'independentisme dient que és essencialment roí.

«*Los extremistas azuzados por el govern convierten las principales localidades de Catalunya en **zona de guerra** y se enfrentan a mossos y policía*» (16-10-2019). Es magnifiquen els fets, convertint uns aldarulls en una guerra.

«***Esperando a Sánchez***» (17-10-2019) té un subtext, una referència clara al clàssic literari «*Esperant a Godot*», un personatge que per molt que l'esperen no vindrà, així expressa l'ABC el que considera inacció i incapacitat de Sánchez.

«*Torra fuera de control*» (18-10-2019) Presenten a Torra com un descervellat, un hooligan desbocat, un activista fanàtic.

«*La audiencia nacional ya ve terrorismo en los disturbios pero interior los minimiza*» (19-10-2019). En aquest desplaçament semàntic, la magnificació és manifesta, sembla que ja val tot, s'aplega a parlar dels aldarulls com terrorisme, i s'acusa el govern de donar-li poca importància.

«*Sánchez descubre la insurrección*» (22-10-2019) Estem davant d'altra manipulació per importància dels aldarulls. Aquest terme en llenguatge jurídic és una rebel·lió armada per derrocar un govern, i honestament, difícilment algú l'usaria per a parlar d'uns aldarulls. Segons l'ABC, Sánchez ha caigut de l'ase i ha descobert el complot per tombar el *Gobierno*.

«*Los CDR tenían "comandos durmientes" para atacar*» (24-10-2019), Aquesta notícia és per fer pensar en una estructura militar organitzada i jerarquizada semblant a ETA. Aquestes acusacions no han estat provades a hores d'ara (20-01-2021).

«*El día en que Catalunya se decidió a ser libre*» (28-10-2019) Segons l'ABC els espanyolistes s'alliberen dels seus cellers, els independentistes. Eixir al carrer a manifestar-se és alliberar-se. Una altra valoració d'importància que fa pensar que tota Catalunya és presonera de l'independentisme, com si el sobiranisme fora un ens abstracte que té a tots presoners.

«*Los CDR tenían un borrador similar a los de ETA para reivindicar atentados*» (2-10-2019) Utilització d'ETA, una banda armada terrorista amb més de 800 assassinats per criminalitzar els CDR.

#### 4.4.3 *El Mundo*

«*El Supremo reduce el procés a una ensoñación para presionar*» (15-10-2019). *El Mundo* no està d'acord amb la sentència. Considera que uns fets tan gravíssims, han estat considerats una anècdota, «*ensoñación*», sense importància, «*reduce*», i que el procés ha estat castigat de forma clarament insuficient.

«Torra **amenaza** con otro **referendum**» Aquesta valoració feta des de la perspectiva unionista inclou la paraula «amenaza», un referèndum és una cosa positiva, el poble decideix, sols pot ser negativa i etiquetar-se com amenaça, substantiu que inclou un greu perjudici, des de la perspectiva del que es sent amenaçat, els unionistes, contraris a un plebiscit perquè va contra els seus interessos.

«**La hidra del independentismo**» (20-10-2019). En aquest titular es fa explícit un subtex referit a un dels 12 treballs d'Heraclès, «La Hidra de Lerna» per comparar l'independentisme amb La Hidra, un monstre mític amb molts caps (el nombre varia segons les fonts) que té el poder de regenerar-los. Els sobiranistes són com un mal, un ens indesitjable, que és gairebé impossible aniquilar.

«**El adoctrinamiento nacionalista se intensifica en las escuelas con cientos de movilizaciones contra la sentencia del Supremo**» (22-10-2019). En aquesta valoració de perspectiva, contrària als interessos de l'espanyolisme, l'unionisme veu les escoles com un focus de fabricació d'independentistes, on són «adoctrinats» en les idees sobiranistes.

«*Vox enciende a sus bases: "A por ellos en las urnas, en los tribunales y en la calle"*» (27-10-2019). Un exemple on es veu explícitament el quadrat ideològic de Van Dijk, ells contra nosaltres. Els ultraespanyolistes animen els seus, els bons, a combatre l'independentisme a tot arreu. La locució «a por ellos», mantra que repetia cantant un autobús ple de guàrdies civils que anaven de Huelva a Catalunya per fer d'antiavalots, s'ha convertit en una proclama espanyolista que emmarca als altres, a «ellos», com enemics de la «patria» i per tant de «nosotros».

«**Protesta festiva de la Catalunya silenciada por el seccionismo**» (28-10-2019). Aquesta notícia utilitza la paraula «festiva» per ocultar que els resultats de la manifestació no foren bons (si una manifestació és exitosa, sempre anomenen el nombre d'assistents) i al mateix temps destacar que els espanyolistes són bona i alegre gent, que la manifestació va ser més que res una festa del constitucionalisme. Aquests manifestants, magnificats darrere del nom de «la Catalunya silenciada», són Catalunya, i són els manifestants

unionistes, que per fi han parlat, trencant un «silenci imposat» pels independentistes.

«*Torra abre una **caza de brujas** para maniatar a los mossos*» (30-10-2019). Destaca la locució «**caza de brujas**», que ve a substituir al terme investigació interna, i que s'utilitza per referir-se a la persecució i cremació de bruixes en l'edat mitjana, i més recentment al Maccarthisme, les activitats anticomunistes del comité d'afers antiamericans dirigit pel senador McCarthy en els anys cinquanta. La idea d'*EMO* és que la investigació de la qual es parla s'associe amb una pràctica de repressió del lliure pensament, els drets fonamentals i les llibertats públiques, i diu implícitament que Torra no vol investigar el que ha passat sinó fer una depuració de mossos contraris a la ideologia independentista, i així mediatitzar les actuacions dels mossos.

«*El "Mosso" jefe de asuntos internos que prepara la **purga** que promueve Torra*» (3-11-2019). Aquest és altre exemple, idèntic a l'anterior, en el qual es substitueix investigació per altra paraula amb tints pejoratius com és «purga», o més aviat purga política, que és un instrument que fan servir els líders autocràtics, que consisteix a assenyalar i prendre mesures o castigar les persones considerades perilloses o poc desitjables, amb els objectius referits anteriorment.

#### 4.4.4 EL País

«*La derrota de los **halcones***» (15-10-2019). L'unionisme més radical, que demanava penes rigoroses, ha quedat decebut amb el desenllaç (*El País* diu que han perdut) però, en lloc de fer-se servir eixa expressió, s'utilitza la paraula «*halcones*» la qual s'associa als polítics més agressius o radicals i es contraposa a colom o gallina que defineix als més pacifistes. El model «Falcó-Colom» s'utilitza en la Teoria dels jocs per analitzar situacions de conflicte entre estratègies agressives i conciliadores.

«*El 'president' plantea volver a "**poner las urnas**" en esta legislatura pero ERC y la CUP se desmarcan. La oposición catalana reclama su dimisión*» (18-10-2019). La locució «*poner las urnas*» pels sobiranistes és un acte democràtic al qual té dret el poble català, però, en aquest cas és vulnerar la llei, i els

unionistes radicals usarien l'expressió «*consulta il·legal*» o fins i tot, els més radicals «*golpe de estado*».

«*Torra rehusa condenar los graves disturbios que **incendian Catalunya***» (20-10-2019). Altra vegada un titular que magnifica i exagera la situació, tot i ser uns aldarulls importants ni tots comporten incendis, ni es produeixen a tota Catalunya.

#### 4.4.5 *La Razón*

[Puigdemont. «*El **fugado** quiere **atrincherarse** otro año en Bélgica ante la tramitación de la euroorden*»] (14-10-2019). En aquest exemple es vol emfatitzar el caràcter de perseguit per la justícia per haver violat la llei o comés un crim, en canvi per als altres, per als independentistes, és un heroi que és perseguit injustament per haver organitzat una consulta democràtica, i la paraula seria «exiliat». Després tenim el terme «*atrincherarse*» que ve de trinxera (excavació estreta i més o menys llarga, la terra estreta de la qual es fa servir de parapet, que serveix per a protegir els soldats contra el foc dels enemics), un terme bèl·lic defensiu. Els unionistes no sols veuen en Puigdemont un delinqüent, veuen un enemic que està lliurant una guerra contra ells. Pels sobiranistes la paraula seria «*emparament*», l'expresident busca «*emparament*», protegir-se d'un estat opressor.

«*El president quería dar **la cabeza** de Eduard Sallent a los CDR tras las cargas*» (17-10-2019) Crida l'atenció la paraula «*dar la cabeza*» en lloc d'usar la paraula «*destituir*». LRZ diu que Torra volia destituir al comissari en cap dels mossos, però, pel diari, a un independentista *hooligan* i violent li és més propi decapitar, encara que siga figuradament.

«*Estado de **màxima violencia***» (19-10-2019) No se sap que enten LRZ per *màxima violencia*, però demanava mesures excepcionals, el Govern central que tenia molta més informació, no ho va estimar així. El cas és que amb titulars que magnifiquen els aldarulls com aquests, pretenen que els lectors imaginin Catalunya com una zona de guerra.

«*Los "**fontaneros**" del 155:"ya casi solo cabe el **estado de excepción**"*» (20-10-2019). En aquesta ocasió s'entrevista als assessors polítics, els «*llanders*»

que gestionaren les clavegueres de l'Estat i que implementaren el 155 durant l'administració Rajoy, de la mateixa ideologia que el periòdic. Aquests parlen d'un dels tres estats extraordinaris, en concret, el d'Excepció (situació gairebé de preguerra), un estat de tal gravetat que no pot autoritzar el Govern, només pot autoritzar-lo el Congrés, és a dir, *LRZ* veu un caos total i demana la intervenció de Catalunya.

«*Sánchez cae por debajo del 28-A en la "semana trágica" de Barcelona*» Diu Van Dijk que «Les opinions ideològiques invoquen i oculten selectivament la Història» (1996, p. 38). I ací tenim un exemple del recurs a la història. «La Setmana Tràgica» foren unes revoltes populars que tingueren lloc a Barcelona i altres ciutats catalanes entre el 26 de juliol i el 2 d'agost de 1909, per protestar contra la mobilització de reservistes per ser enviats a la guerra del Marroc. En principi la notícia principal és la davallada de Sánchez en els sondejos electorals, però és que *LRZ* ho atribueix als esdeveniments de Catalunya, els quals titlla de «setmana tràgica», és possible els dos casos siguen comparables perquè la població es revoltà contra causes que considerava injustes, però això l'importa poc al periòdic, el que pretén és, com fa habitualment, magnificar els aspectes negatius sobiranistes.

«**Cumbre anti-España de los "socios" de Sánchez**» (26-10-2019). Aquest exemple parla d'una reunió de 12 partits polítics independentistes de l'Estat espanyol per formar un front comú per aplegar a un acord amb el govern central per exercir el dret d'autodeterminació i aconseguir la llibertat dels presos. Aquesta reunió es vista per *LRZ* com una «*cumbre*», terme desencertat des del punt de vista dels interessos espanyolistes, el terme que buscava el periòdic era possiblement «*aquejarre*», perquè «*cumbre*» és una reunió o conferència internacional, amb la més alta representació dels estats, caps d'estat o de govern (*Diccionario panhispánico del español jurídico*), amb la qual cosa els està reconeixent als independentistes l'estatus de nació lliure. En segona instància usa la paraula «*anti-España*» perquè ho mira des del punt de vista unionista, els sobiranistes no busquen el seu propi benefici, volen el perjudici d'Espanya, un titular més honest (encara que posa èmfasi en el fet que no estan tots els partits nacionalistes no espanyolistes de l'Estat) és per exemple aquest de Las Provincias: «*Los nacionalistas, salvo el PNV y*

*Compromís, se unen por la autodeterminación»* (26-10-2019). Finalment, amb la intenció de criminalitzar a Sánchez i el PSOE, l'assimila als partits independentistes amb la paraula «socios», perquè aquestes forces secundaren la moció de censura que va fer Sánchez president (tampoc tots es poden considerar «socis», perquè de 12, sols 3, ERC, JxCat i EH Bildu, tenien representació parlamentària i votaren a favor de Sánchez).

«**Licenciados en independencia**» (30-10-2019) La capçalera de Planeta afirma, amb aquesta locució, que l'alumnat de les facultats catalanes no aprén els coneixements establerts pel currículum acadèmic, està sotmés a un llavat de cervell, un adoctrinament en els preceptes independentistes.

#### **4.4.6 Ara**

«**Cop a les llibertats**» (15-10-2019) Aquest titular, és una valoració d'importància, es completa amb un dibuix en negre que ocupa tota la portada, simulant que el lector està dins d'una cel·la d'una presó, des de la qual veu quatre barres, una reixa amb quatre barrots que simbolitzen la senyera de Catalunya, és a dir tota Catalunya empresonada. Per l'Ara la sentència a uns polítics que han vulnerat la llei, per una part és una condemna a tota Catalunya, com si tots els catalans foren independentistes, i per altra, una condemna «a les llibertats», quan en realitat és una condemna a les pretensions independentistes.

«Nova demostració de força del sobiranisme amb 350.000 persones al carrer per reclamar la llibertat dels **presos polítics i els exiliats**» (27-10-2019). Aquesta informació inclou el terme «exiliats» i la locució «presos polítics» que reflecteixen clarament el posicionament independentista, però si ho mires des de l'òptica unionista, les paraules serien «fugats» i «presos» simplement, sense l'adjectiu.

«L'**unionisme** també es mobilitza» (28-10-2019) Aquest titular inclou el terme «unionisme» que pel que sembla no agrada a la premsa unionista (no apareix en cap de les portades dels periòdics espanyolistes estudiats), aquesta utilitza «*constitucionalismo*», perquè els que defensen la unitat territorial d'Espanya a tota ultrança tenen la llei, la Constitució, del seu costat i també sembla que això



d'unir pressuposa que per unir una cosa abans ha d'haver estat trencada o separada, i no és el cas d'Espanya.

#### 4.4.7 El Periódico de Catalunya

«*Los CDR llevan el **caos** al centro de Barcelona*» (16-10-2019) En aquesta ocasió crida l'atenció la paraula caos. Caos, és la paraula que els antics grecs usaven per a referir-se a la substància primordial a partir de la qual neix l'univers, segons la RAE vol dir confusió, desordre, també es sol identificar amb anarquia. La premsa espanyolista usa el terme amb certa freqüència, sis vegades apareix als titulars de la premsa de Madrid i quatre a la unionista de Barcelona. Amb aquest terme es vol magnificar els fets, la paraula adient seria «aldarulls».

«*Rompe su silencio (Torra), sobre el caos de los CDR y lo achaca a **provocadores infiltrados***» (17-10-2019). Amb «*provocadores infiltrados*» l'independentisme vol llevar èmfasi de la violència (dels seus aspectes negatius), que estan produint els seus partidaris. L'independentisme no és violent, són agents de policia o radicals que no pertanyen a les seues files que es camuflen entre els violents per desacreditar el sobiranisme. Evidentment *EPC* no s'ho creu i per això utilitza aquest subtítol, en sentit contrari, per llevar èmfasi als aspectes positius sobiranistes, i restar, més encara si cap, caràcter positiu al titular, el qual, amb «*se ve obligado*», llevava èmfasi als aspectes positius independentistes (Torra condemna els aldarulls, però amb la boca xicoteta): «*Torra se ve obligado a condenar la violencia*» (17-10-2019).

«*Los mossos replican a las **cargas** del president*» (24-10-2019). Els mossos es defensen de les acusacions de males pràctiques policials, perquè el president català ha declarat, que s'instruirà una investigació per veure si algú d'aquells s'ha extralimitat en les seues funcions. Aquesta investigació és el que *EPC* anomena «*cargas*». *EPC* intercanvia els papers i atribueix una funció pròpia dels antiavalots (o militar: una guerra entre Torra i els mossos, on aquests es defensen de les càrregues del president), dels mateixos mossos, a Torra, com si el mosso fora Torra, que amb una actitud repressiva ataca la seua pròpia policia. Aquest altre exemple és exactament igual: «*La cúpula de los mossos*»

*cierra filas ante el **acoso** de Torra»* sols canvia la paraula «acoso». Per *EPC* investigar possibles irregularitats és assetjar...

«*Movilización **estancada***» (27-10-2019) una vegada més estem davant de mots que minoritzen els aspectes positius independentistes, *EPC* subtitula «...350.000 personas, una de las cifras más bajas desde 2012», extrem que es reflecteix en el titular amb la paraula «estancada»

«*El independentismo **se enreda** con la violencia*» (19-10-2019) i subtitula «*La 'ANC dice que los disturbios visibilizan el conflicto*». Amb la paraula «enreda» estan dient que els independentistes de l'ANC estan d'acord i que aproven la violència, i amb el subtítol la justifiquen perquè dóna visibilitat al moviment. Però això no és exacte, com ho demostra un subtítol de *La Vanguardia* del mateix dia: «*Paluzie insiste en una "movilización constante no-violenta" siguiendo el modelo de Hong Kong para "debilitar" al Estado*».

«*Torra pone al conseller de interior en **cuarentena***» (30-10-2019). No, Buch, el conseller, no va estar aïllat preventivament en un local tancat com suggereix «*cuarentena*», però sí que és veritat que la seua tasca va ser observada amb lupa per part d'alguns sectors de l'independentisme, i del mateix govern català.

«*Sánchez **acorrala** la república digital al obligar a la Generalitat a tener sus servidores en la UE*» (1-11-2019) Sánchez «*acorrala*», com si la Generalitat fos un animal que cal posar a un corral, o un enemic al qual es persegueix fins que no té cap altra alternativa. Podia haver-se fet servir un terme més conciliador com «*obliga*».

#### 4.4.8 El Punt Avuí

Tota la portada en negre (15-10-2019) Per *EPA* no és dia ni de titular, tant és el dolor que no calen paraules. *EPA* està de dol per les dures sentències que els han caigut als líders independentistes.

«*Protestes: Nova jornada de multitudinàries concentracions, que a la nit van acabar en **incidentes***» (16-10-2019). *EPA* lleva èmfasi als aspectes negatius de l'independentisme parlant «d'incidentes», un terme molt general que treu ferro i no té reminiscències a cap mena de violència, quan en realitat es produïren forts aldarulls. Es produïren enormes manifestacions i sols al final del dia, aïllat,

i protagonitzat per escasses persones, algun «incident». Aquesta dinàmica, i la contrària per part dels unionistes més radicals com l'ABC, EMO i LRZ, és habitual a EPA.

A continuació un exemple idèntic: «Això s'ha d'aturar ara mateix, diu Torra després d'una altra nit **d'incidents**» (17-10-2019). Així és com EPA veia eixos «incidents»: «Los CDR recrudecen su ofensiva violenta y asedian la conselleria d'interior». Que tampoc és una visió honesta, perquè passem d'un extrem a l'altre.

«**Violència**. Grande Marlaska nega excessos policials malgrat les denúncies i els ja vuit ferits greus» (20-10-2019) En cap cas EPA utilitza el terme «violència» per referir-se a radicals independentistes, quan l'empra és per a parlar de «violència policial» vers els manifestants. En el marc «ells contra nosaltres», els violents són els altres, els espanyolistes (en aquest cas la policia espanyola i els mossos), els independentistes són pacífics.

«Ja són 28 els **activistes** a la presó a causa dels disturbis» (21-10-2019). No es sap si són activistes simplement o violents, el més segur és que, si no tots, sí una bona part dels que EPA denomina «activistes», siguen violents, però seguint la seua estratègia habitual, trau ferro dels aspectes negatius sobiranistes.

«Sánchez **arremet** per la protesta de la visita» (26-10-2019), aquesta paraula «arremet» fa pensar que Sánchez ha reaccionat de forma violenta i agressiva a les escridassades que va patir durant la seua visita a Barcelona, afortunadament el mateix subtítol de la notícia ens aclareix la seua reacció: «Manté el rebuig a parlar amb Torra i l'insta a fer trucades de tarifa urbana»

«**Alçats** contra la repressió» (27-10-2019) La paraula «alçats» connota reminiscències a la famosa frase: «Prefereix morir de peu, que viure sempre agenollat». L'independentisme (nosaltres, els bons), no s'agenollarà davant l'opressió dels unionistes (ells, els roïns).

«L'unionisme **desfila** pel centre de Barcelona» (28-10-2019). Mentre el sobiranisme marxa o es manifesta, l'unionisme «desfila», i precisament desfilant

és el que fan els exèrcits. L'unionisme desfila com si es tractara d'un exèrcit invasor.

«El **president a l'exili** reclama més temps per rebatre l'última euroordre» (29-10-2019). Per *EPA* Puigdemont no és un expresident, continua sent el vertader president de la Generalitat, i evidentment no és un fugat, és a l'exili.

«L'art **ranci** es traurà del Palau» L'article parla d'uns murals que decoren el Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat i que seran retirades per ser «ràncies». En realitat seran retirades perquè el govern català considera que són «massa espanyolistes». Aquestes pintures foren encarregades pel dictador Primo de Rivera per exaltar l'espanyolisme dels catalans.

#### 4.4.9 *La Vanguardia*

«*La protesta degenera en una segona noche de **fuego** y disturbios*» (17-10-2019). Per entendre la notícia no cal incloure la paraula «*fuego*», però aquesta afegeix dramatisme a un titular que busca criminalitzar l'independentisme.

«*Más de medio millón de manifestantes **inundan Barcelona***» (19-10-2019) Resulta un poc estrany en *LVA* que emfatitze els aspectes positius independentistes, però ho fa amb la paraula «*más*», que no li calia al titular. I el mateix fan amb «*inundan Barcelona*», inundar vol dir omplir fins a cobrir-ho tot, *LVA* concedeix al sobiranisme el mèrit d'omplir tota Barcelona, reconeixent la seua força.

«*Pollo sin cabeza*» (21-10-2019) *LVA* creu que l'independentisme està desorientat, no té líders que el dirigeixen com cal, i per això actua sense cap trellat. Valoració d'atribució de males qualitats a ells, l'independentisme no sap ni per on va, els seus líders no tenen trellat.

«*Torra pone a los Mossos en el punto de mira y deja desamparado a Buch*» (24-10-2019) La locució «*en el punto de mira*» fa referència, com ja s'ha vist, a la investigació que s'ha obert per detectar irregularitats en les accions dels Mossos, aquests estan sent qüestionats i per tant se'ls ha de fiscalitzar, però no es queda en una simple observació del cos policial, sinó que el situa sota l'amenaça d'una arma de foc, deixant ben clar que a *LVA* no li agrada gens

aquesta investigació. LVA també insisteix que la funció de Torra és donar suport al seu conseller al 100%, i com pel contrari Torra qüestiona la seua tasca, el diari considera que Buch està «*desamparado*», abandonat a la seua sort, tirat als peus dels cavalls, la qual cosa transmet una imatge del conseller, de desvalgut i impotent front a una allau de crítiques que li plou des del sector independentista. Tot plegat projecta en el lector una imatge d'un Torra cruel i deslleial amb els seus subalterns.

«*La manifestación **constitucionalista** da una tregua al PSOE, PP y Cs*» (28-10-2019). Ací un exemple del que s'ha comentat abans, que l'unionisme prefereix anomenar-se «*constitucionalismo*», i així ho reconeix LVA, perquè ells defensen la llei i la Constitució, enfront dels independentistes que volen violar-la.

«*Calvo **advierte** a Bélgica que no entenderá que no se extradite a Puigdemont*» (30-10-2019). Amb «*advierte*» LVA tracta de suavitzar l'amenaça del Govern espanyol a Bèlgica (L'ARA també es fa ressò de la mateixa notícia i parla d'amenaça explícitament). El Govern espanyol no acceptarà un no per resposta, Bèlgica ha de lliurar Puigdemont a les autoritats espanyoles.

## 5. Discussió i conclusions

Tot i trobar molts treballs que analitzen alguns aspectes del procés, i que algun d'ells ho fa basant-se en les portades de la premsa, únicament s'ha trobat un TFG que estudie el tema des de la perspectiva del quadrat ideològic i de l'anàlisi lèxica. Aquest TFG, de 2013, està realitzat per Jordi Ortiz de Antonio, és titola «La construcció discursiva del procés independentista de Catalunya en el diari El País», està dirigit pel mateix Teun Van Dijk i és un treball que assoleix l'excel·lència. Aquest treball té un avantatge respecte al present, que analitza editorials, els quals són eminentment opinatives, per tant té un ventall molt més ampli de lèxic i molta més ideologia implícita, i per tant moltes més possibilitats analítiques que aquest estudi, el qual analitza sols titulars i subtítols de periòdics. En aquest sentit podria ser interessant un treball que analitzara els editorials del mateix espectre temporal o fins i tot un període cronològic més llarg.

L'anàlisi quantitativa de les notícies aparegudes en les portades, demostra que la cobertura periodística va ser constant i molt rellevant, 4 de cada deu notícies publicades durant el període analitzat correspongueren a la sentència-procés. El volum d'informació sobre el tema objecte d'estudi és aclaparador, però no suficient perquè s'acomplexa la hipòtesi número 1 perquè els vuit periòdics no coincideixen en aquest punt. En totes les capçaleres el tema objecte d'estudi, és el primer en nombre de notícies publicades, superant per molt a la resta de temes excepte en *EPS*, on la sentència ocupa el segon lloc amb un 17,47% de les notícies, mentre que les peces d'internacional assoleixen un 22,29% de les informacions publicades.

L'estudi quantitatiu permet afirmar que la polarització de les capçaleres és evident. Efectivament, com pressuposava la hipòtesi 2, els diaris més suposadament nacionalistes, l'*ABC* i *EPA* són les que major cobertura han fet de la sentència i les seues conseqüències. Per la banda constitucionalista l'anàlisi ha mostrat un *ABC*, es pot dir obsessionat amb l'independentisme, com ho prova que en 14 dels vint-i-dos dies la seua portada fou monotemàtica sobre la sentència. De l'altre extrem tenim *EPA* que és la capçalera que més peces sobre la sentència-procés presenta en portada dels huit diaris estudiats. *EPA* també presentà informació monotemàtica sobre la sentència cinc dies dels

vint-i-dos contemplats. A la llum de les dades quantitatives seria pertinent afegir que la premsa barcelonina li ha parat més atenció al tema que ens ocupa perquè els altres tres periòdics de Barcelona són els que més informació dediquen després d'aquests dos.

L'anàlisi del quadrat ideològic permet comprovar la presència de la reproducció ideològica en les notícies de les capçaleres analitzades. Pel que fa a la premsa de Madrid es pot apreciar una posició monolítica, amb un clar objectiu, desacreditar l'independentisme, els 4 diaris de la ciutat coincideixen en la seua primera prioritat, posar èmfasi en els aspectes negatius de l'independentisme. Aquest quadrat sumat al què lleva èmfasi als aspectes positius independentistes suposa el 62% de les informacions aparegudes a les portades de la capital de l'Estat. La segona prioritat d'aquestes capçaleres, excepte *EPS*, és desacreditar el Govern socialista.

Barcelona en canvi mostra una dualitat ben definida en consonància amb els dos blocs *LVA* i *EPC* per un costat i *ARA* i *EPA* per altra. Els unionistes, com els de Madrid, busquen atacar l'independentisme potenciant els seus aspectes negatius. Aquest quadrat suposa més del 60% en les dues capçaleres unionistes. Respecte al Govern espanyol *LVA* es mostra una mica crític, mentre que *EPC*, com *EPS*, no posa cap èmfasi en els aspectes negatius d'aquell. Per altra part els independentistes l'*ARA* i *EPA* prefereixen prestigiar-se ells mateixos, parlar bé d'ells i en segon lloc en fer-ho malament dels altres. Cal puntualitzar que l'*ARA* sembla més moderat que *EPA*, el qual ataca els punts positius unionistes molt més que l'*ARA*, el qual també fa més autocrítica perquè posa èmfasi en els aspectes negatius independentistes molt més que *EPA*. Existeix un punt de coincidència, tant a Madrid com a Barcelona, les dues premses intenten menysprear el govern central, encara que la premsa de Barcelona que treu mèrits al govern central és la sobiranista.

Pel que fa a l'eix ideològic, amb sis capçaleres unionistes, afegint *LVA* i *EPC* a les quatre de Madrid, es reforça la idea que per l'unionisme l'objectiu és desprestigiar el sobiranisme potenciant els seus aspectes negatius i menystenint els aspectes positius, la suma de tot plegat són 214 notícies, dos de cada tres notícies. Pel que fa als independentistes, la cosa, lògicament no

canvia, segueixen primer, centrant-se a potenciar la seua causa posant èmfasi en els aspectes positius sobiranistes i llevant èmfasi dels aspectes negatius, i segon, posant èmfasi en els aspectes negatius de l'espanyolisme.

Aquests resultats corroborarien la hipòtesi número 3 de què les notícies de cada bloc són potenciades amb la ideologia corresponent i que l'eix ideològic prima sobre el territorial. Fixant-se específicament en l'unionisme, es pot dir rotundament que l'eix ideològic impera sobre el territorial, no importa d'on siguen, són unionistes com ha quedat demostrat als paràgrafs anteriors, de fet els dos diaris de la premsa unionista catalana estan entre els tres que més titulars imbuïts d'èmfasi en els aspectes negatius independentistes publica, encara que, contràriament a Madrid que no en publica cap, es fa ressò d'alguna notícia que posa èmfasi en els aspectes positius de l'independentisme. Així mateix, la premsa unionista catalana sembla més condescendent amb el govern socialista de l'Estat, pel pes d'EPC molt afí al PSOE. Els resultats permeten parlar, segons el quadrat ideològic, de dos grups de premsa constitucionalista (*EPS* i *EPC*, que són unionistes i del PSOE per un costat, i la resta, unionistes de dretes, per altre), i de premsa sobiranista.

Pel que fa als resultats de l'anàlisi lèxica trobem diferències, més enllà dels mots aleatoris que apareixen a titulars puntuals, en les paraules clau, en els mots que es fan i es feren servir per a parlar habitualment de la sentència-procés i les seues conseqüències. Aquestes diferències es fan paleses principalment en quatre punts.

1- Les denominacions de les faccions: els espanyolistes prefereixen anomenar-se «*constitucionalistas*» i anomenen als altres, més o menys amb la mateixa freqüència per igual: «*independentistas*», «*soberanistas*», «*secesionistas*» o «*separatistas*». Per la seua banda els periòdics nacionalistes catalans usen indistintament per a referir-se als seus, tant sobiranista com independentista i anomenen als rivals unionistes.

2 - Per referir-se al principal objectiu de l'independentisme, aquests parlen d'autodeterminació, referèndum, posar urnes, dret a decidir; mentre que l'unionisme utilitza «*consulta ilegal*» o «*golpe de estado*».



3 – Per parlar de Puigdemont i altres polítics catalans que estan a l'estranger, i als empresonats, els unionistes parlen de «*fugados*», «*pròfugos*», «*golpistas*» i «*presos*», mentre que els sobiranistes els anomenen exiliats i presos polítics.

4 - Pel que fa als esdeveniments postsentència la premsa unionista parla menys dels pacífics («*manifestaciones*», «*marchas*», «*movilizaciones*» i «*diálogo*») que dels violents (la paraula més present a les seues portades és «*violencia*»), dels aldarulls, als quals es refereixen amb un ampli ventall d'expressions que va des de «*disturbios*» a «*zona de guerra*» passant per «*terrorismo*», «*caos*», «*caos separatista*», «*insurrección*», «*màxima violència*», «*estado de excepción*», «*semana trágica*»... En canvi els independentistes parlen molt de les mobilitzacions i actes pacífics i poc dels aldarulls, i normalment referint-se a ells com a protestes, aldarulls i en algun cas actes violents, sempre llevant-los ferro, i de fet no utilitzen cap expressió que s'acoste a les que fa servir la premsa espanyolista.

Per tant i en relació amb la hipòtesi 4, sí que s'aprecien diferències a l'hora de tractar la informació i existeix una clara intencionalitat de carregar ideològicament les notícies amb paraules que potencien o debiliten els aspectes dels altres, en el punt 3 hi ha una bona relació, però les diferències en la lèxica emprada no permeten establir una triple classificació. Encara que hi ha algunes xicotetes diferències amb el tractament del tema objecte d'anàlisi per part de la premsa unionista de Barcelona, respecte dels seus col·legues de Madrid, no es reflecteixen de forma prou rotunda en el lèxic per a establir una categoria moderada, de manera que sols podem distingir, d'acord amb l'eix ideològic, dues categories: premsa unionista (*ABC*, *EMO*, *EPS*, *LRZ*, *EPC* i *LVA*) i premsa independentista (*ARA* i *EPA*), aleshores la hipòtesi 4 només s'acompliria en la seua primera part, ja que la segona, la classificació esperada no es pot establir amb els resultats obtinguts.

En definitiva, en aquest treball s'ha vist, a través de l'estudi de les portades, que el tema de la sentència del procés i les seues conseqüències generà entre el 14 d'octubre i el 4 de novembre de 2019 un gran volum de notícies

publicades, i la cobertura que se li atorgà al tema fa pensar que la premsa va fer bé la seua tasca *d'agenda setting* i el seu corresponent emmarcat, creant un gran tema, creant eixa tematització o clima d'opinió, com definia Casero, que consolidava l'afer com un tema de gran importància social. S'ha comprovat que la informació està molt polaritzada ideològicament entre capçaleres nacionalistes espanyolistes i capçaleres nacionalistes catalanes. I S'ha constatat que el quadrat ideològic presideix les informacions i que aquestes utilitzen un lèxic, en alguns casos específic per al tema d'estudi, i en tot cas escollit per a inserir atributs que conformen un emmarcat que promou la ideologia «d'ells» o «la nostra», depén, com sempre, de qui publiqui les notícies.

## Bibliografía

Casero, A. (2009). El control político de la información periodística. RLCS, Revista Latina de Comunicación Social, 64, p. 354-366. [http://www.revistalatinacs.org/09/art/29\\_828\\_47\\_ULEPICC\\_08/Andreu\\_Casero.html](http://www.revistalatinacs.org/09/art/29_828_47_ULEPICC_08/Andreu_Casero.html). DOI: 10.4185/RLCS-64-2009-828-354-366

Castells, M. (2009). Comunicació i poder. Madrid: Aliança editorial.

Entman, R. (1993). Framing: toward clarification of a fractured paradigm. En Journal of Communication, 43, p. 51-58. [https://is.muni.cz/el/1423/podzim2018/POL256/um/Entman\\_1993\\_FramingTowardclarificationOfAFracturedParadigm.pdf](https://is.muni.cz/el/1423/podzim2018/POL256/um/Entman_1993_FramingTowardclarificationOfAFracturedParadigm.pdf)

Entman, R. (2004). Projections of power, framing news, public opinion and U.S. Foreign Polic., Chicago: University of Chicago Press.

Fernández Gil, J. R. (2010). Fuentes de análisis para el estudio de la prensa diaria. Anales de Documentación, 13, p. 135–158. Recuperado a partir de <https://revistas.um.es/analesdoc/article/view/107101>

López-Rabadán, P. i Casero-Ripollés A. (2012): La evolución de la agenda mediática española (1980-2010). Revista Latina de Comunicación Social, 67, p. 470-493. [http://www.revistalatinacs.org/067/art/964\\_Castellon/20\\_Casero.html](http://www.revistalatinacs.org/067/art/964_Castellon/20_Casero.html) DOI: 10.4185/RLCS-2012-964

Macedo García, A. (2017). La agenda setting y el framing en situaciones de crisis [Tesis doctoral, Universidad Complutense de Madrid]. <https://eprints.ucm.es/id/eprint/42248/1/T38686.pdf>

McComs, M.(2006). Estableciendo la agenda: el impacto de los medios en la opinión pública y el conocimiento. Barcelona: Paidós Comunicación.

Rodríguez Díaz, R. (2000). Los profesores universitarios como medios de comunicación: la agenda-setting de los alumnos y profesores [Tesis doctoral, Universidad Complutense de Madrid]. <https://eprints.ucm.es/id/eprint/5239/>

Van Dijk T. (1996). Opiniones e ideologías en prensa. Voces y culturas, 10, II semestre, p. 9-50. <http://www.discursos.org/oldarticles/Opiniones%20e%20ideolog%EDas%20en%20la%20prensa.pdf>

Van Dijk,T. (1998). Ideología. Una aproximación multidisciplinaria. Barcelona: Gedisa.

Van Dijk, T. (1999). El análisis crítico del discurso en *Anthropos* 186, p. 23-36. Barcelona: Anthropos. <http://www.discursos.org/oldarticles/EI%20an%E1lisis%20cr%EDtico%20del%20discurso.pdf>

Van Dijk, T. (2003). Las estructuras ideológicas del discurso en Ideología y discurso, pp.55-75. Barcelona: Ariel Lingüística, Madrid, 2003.  
<http://www.ggc.cr/docs/TAM/vanDijk.pdf>

## SUMMARY

The most important event of October 2019 in Spain was the so-called ruling of the process. The ruling, its repercussions, the protests it generated and its effects almost monopolized the covers of the state press during the three weeks following the publication of the Supreme Court decision. We are talking about what is possibly the most serious problem of the Spanish Government nowadays. Because it is certainly a brand new issue and has not been very well documented yet, it seems quite interesting to deal with it from the journalist point of view.

This researching work has been carried out by analysing the headlines from the front-pages of the main newspapers editated in Madrid (*ABC*, *El Mundo*, *El País* i *La Razón*),and Barcelona (*Ara*, *El Periódico de Catalunya*, *El Punt Avui* i *La Vanguardia*). It should be added that the four Madrid newspapers and *El Periódico de Catalunya* and *La Vanguardia*, have a Spaniard national ideology, meanwhile *l'Ara* i *El Punt Avui* are pro-independence, they want to separate from Spain and create a new state.

The written press has been chosen because it allows for greater reflection and analysis, and easier assimilation of information by readers. In addition, as builders of reality through the news they publish, the covers of certain headlines are still, for their readers, a real reference when it comes to informing themselves and building an opinion of their own what happens in to society and the world. All covers of the newspapers, present headlines and subtitles, which give information that reflects a certain ideology, and it is this ideology that we will analyze in the present work presided over by a dichotomy very marked with pro-independence and unionist newspapers.

The covers are the journalistic element which better expresses the editorial line of a newspaper and its professional priorities, moreover, the cover is the highest exponent of the newspaper ideology, for this reason it has been chosen as basis of this research work. The time period analyzed is twenty-two days. From the day before the ruling was made public, on October 14, to November 4, 2019, and includes the 176 covers of the 8 related newspapers, which total

1,064 news, of which 448, almost half, are they refer to the «procés» judgment and its consequences.

All newspaper front-pages include headlines, these headlines before passing on the cover must go through two levels, a first level or process of selection or agenda setting and a second level or process of inclusion of attributes or framing. The result is the headlines and subtitles that we can read on the covers every day.

The fieldwork has consisted of a quantitative and a qualitative analysis. The quantitative analysis of these front-pages has made it possible to quantify the importance of the event studied numerically, and to state that hypothesis number 1 is not fulfilled because not all eight headings object of study have considered, by volume of published information, that the sentence and his consequences was the most important topic of the media agenda. *El País* edition breaks the rule fulfilled by the rest of front-pages. On the contrary, the quantitative analysis has proven that the hypothesis 2 was right. The polarization of the newspapers has a major influence in the volume of information published about the topic researched and that have been the extremes, the most nationalist newspapers, *El Punt Avui* by the part of the pro-independence press, and the *ABC* by the Spanish nationalism side, the ones who have dedicated the most volume of information to the case on their covers. The data is resounding: *El Punt Avui* devoted six out of every ten articles to the research topic and five days of the time spectrum studied, published a monothematic front-page dedicated to the sentence of the «procés». On the other hand, on the *ABC*, of every ten openings of front-page, almost eight were on the subject, and in 14 of the twenty-two days the cover was monothematic on the «procés» ruling.

Next, and following the teachings of the critical analysis of the speech, a qualitative study has been carried out and has allowed to see from two axes the differences which have been made in the informative treatment: the territorial one that has compared the press of Barcelona and Madrid, and the ideological one that has compared pro-independence newspapers and constitutionalist newspapers. The tools used for the quantitative analysis have been Van Dijk's

ideological square and the lexical analysis of the headlines and sub-titles published by the newspapers under study.

Van Dijk's ideological square seemed the most appropriate tool to face this study that tried to demonstrate the polarization of the written press in Barcelona and Madrid, because they present a clear confrontation, we against them. The ideological square analyzes the headlines and focuses on their burden, or lack of emphasis, on the positive or negative aspects expressed by the news, the writing of which has been mediated by the will of the journalist, who creates the meaning that he is interested in loading it with his own ideology.

In this work, as the fieldwork developed, it was observed that the news did not expose a single "they against us". To the above mentioned dichotomy constitutionalist versus pro-independence, another ideological axis was added right against left, because some of the newspapers under study also have the Spanish government as their enemy. This finding led to expand the categories of the ideological square.

Regarding the results of the qualitative analysis based on the ideological square of Van Dijk, the unionist press, both in Barcelona and Madrid, prioritizes the discredit of independence, this is why they emphasize their negative aspects and eliminate emphasis from their positive aspects, while sovereignists prefer to prestige themselves, emphasizing the pro-independence positive aspects and discrediting others, emphasizing the unionist negative aspects. These results would corroborate the hypothesis number 3 that the news of each block are loaded with the corresponding ideology and that the ideological axis prevails over the territorial axis. Focusing specifically on unionism, it can be said emphatically that the ideological axis prevails over the territorial, do not mind where they from, do not mind what city they belong to, they are unionists. The unionists of Barcelona seem more tolerant of sovereignty, some news emphasize some positive aspects of independence, in the headlines of Madrid we do not find any. They are also more permissive with the PSOE government, the Barcelona press that remove credit for the central government is the sovereignist, 15 news confirm it.

On the other hand, the unionist newspapers in Madrid also have a certain interest in underlining the news related to the Socialist Government of Spain with a negative emphasis, evidencing a clear right-wing ideology. The results, predictable, allow us to talk about two groups within unionism: *El País* and *El Periódico de Catalunya*, which are unionists and they are of the PSOE, on the one hand, and the rest: *ABC*, *El Mundo*, *La Razón* and *La Vanguardia*, who are unionists and right-wing.

Putting into practice any aspect of the ideological square can be done easily just by changing the syntax of the sentence, and thus generating many structural forms that can be used to emphasize or remove emphasis. But the same can also be achieved by using a specific word to tell a story according to our beliefs, but we will certainly not use the same lexicon if this event is contrary to our ideology. Using a given word can substantially change the meaning of a news story as evidenced by the lexical analysis in relation to Hypothesis 4.

This analysis has revealed differences between pro-independence and constitutionalist newspapers when they come to dealing with information. There is a clear intention to load ideologically the news with words that enhance or weaken the aspects of others. In point 3 there is a good relationship, but the differences in the lexicon used do not allow to establish a triple classification as intended by hypothesis 4. When comparing the treatment of some news by the Barcelona unionist press on the one hand, and the Madrid unionist press on the other, we will see that there are some differences in the way that news is presented, but these differences are not reflected in a sufficiently strong way. In the lexicon to establish a moderate category, so that we can only distinguish, according to the ideological axis, two categories: unionist press (*ABC*, *El Mundo*, *El País*, *La Razón*, *El Periódico de Catalunya*) and pro-independence press (*Ara* and *El Punt Avui*). Therefore, hypothesis 4 would only be fulfilled in its first part, because a specific lexicon has been found when presenting the news by the unionist press different from the one employed by the pro-independence newspapers, a difference marked by the ideological axis. On the other hand, the data obtained do not allow us to establish the classification expected by the second part of this hypothesis.



# Annex

## La sentència del Procés a través de les portades de la premsa espanyola

*The sentence of the Process through the covers of the Spanish  
press*



Facultat de Ciències Humanes  
i Socials · FCHS  
Departament de Ciències  
de la Comunicació

Grau en Periodisme

TREBALL FINAL DE GRAU

**Autor:** Joan Boquer Grau

**e-mail:** al340089@uji.es

**Tutor:** Amador Iranzo Montés

**Modalitat:** Línia A. Iniciació a la investigació científica

**Curs:** 2020 – 21

## Estructures discursives del quadrat ideològic (Van Dijk, 1996).

**Atribució.** Les bones accions en general seran autoassignades a nosaltres mateixos (o als nostres aliats) i les males accions seran atribuïdes als altres (o als seus aliats); en tots dos casos, a aquests grups se'ls assigna un total control i una total responsabilitat sobre els seus actes. El contrari també és cert respecte de les nostres males accions i les seues bones accions: les nostres seran mitigades i atribuïdes a circumstàncies alienes al nostre control, i el mateix és vàlid per a les seues bones accions ('senzillament van tenir sort'). (l'agència responsable sol ser expressada, preferentment, pels subjectes gramaticals en posició inicial).

**Descripcions.** Si apliquem el quadrat ideològic a aquest fenomen, podem esperar que Les nostres bones accions i les seues males accions tendeixen en general a presentar-se en el pla més baix i específic, amb moltes proposicions (minucioses). Ocorrerà el contrari amb Les nostres males accions i Les seues accions bones, les quals, si d'alguna manera es descriuen, seran descrites en tots dos casos en termes més aviat generals, abstractes i per tant 'distanciats', sense donar molts detalls.

**Desplaçaments semàntics.** Presentació positiva dels nostres i presentació negativa de l'altre. Una proposició que executa una estratègia, i en la següent clàusula una una proposició que executa l'altra estratègia. Aquest és el cas dels desplaçaments semàntics locals anomenats **paralipsis** (o preterició): «No tinc res contra els negres, però...». En aquesta denominada Negació Aparent, la primera clàusula posa l'accent en la tolerància del parlant, mentre que la resta de la frase (i, amb freqüència, també la resta del text), que succeeix al però pot ser molt negativa.

**El recurs a la Història.** Les opinions ideològiques invoquen i oculten selectivament la Història. Així, el terrorisme és present com un mal etern. No es dóna cap antecedent o explicació de La seua violència contra nosaltres.

**Expressió.** L'expressió d'opinions pot intensificar-se recorrent a diversos procediments estilístics i retòrics. Les paraules que descriuen actes negatius

poden prendre's del repertori de la salut mental, descrivint als adversaris com a irracionals, llunàtics o megalòmans. Una altra estratègia és comparar a l'enemic triat amb un altre, un enemic certificat; per exemple, a Gadafi amb Sadam Hussein, a Sadam Hussein amb Hitler i a tots ells amb diables i dimonis. Les caracteritzacions negatives s'intensifiquen així a través de contrastos retòrics: oposant les accions negatives d'ells a les positives de nosaltres.

**Implicacions** Les opinions no sempre necessiten ser expressades explícitament en una proposició, sinó que poden estar implicades. Teòricament, això significa que, donada una proposició P (expressada), és possible inferir de la mateixa una o més proposicions Q1, Q2..., sobre la base d'un model de fets o un model de context, els quals poden pressuposar en si mateixos actituds o coneixements.

**Implicitud / explicitud.** La presència o absència d'informació procedent d'un model pot construir-se semànticament com la seua qualitat explícita o implícita. Ací és òbvia la influència de l'estratègic quadrat ideològic: fa explícites la informació i les opinions bones per a nosaltres i dolentes per a ells, i viceversa. Per exemple «travessar una línia» no és, com a tal, un predicat valoratiu, però expressa l'opinió que s'ha arribat massa lluny.

**Importància.** Una informació és important i una altra és menys important, en termes conceptuals, en la representació global d'un fet. Per raons ideològiques, tals diferències d'importància poden ser manipulades en el significat del discurs. A manera d'estratègia, és previsible que la informació favorable per a Nosaltres i desfavorable per a Ells siga construïda com a important.

**Interés.** Les opinions positives o negatives sobre els nostres o Les seues accions segueixen bàsicament una lògica valorativa basada en una construcció que defineix els nostres millors interessos. Una actitud no és dolenta per se, és roïna perquè ataca els nostres interessos.

**Omissions.** La informació negativa i, en conseqüència, les opinions negatives sobre nosaltres, així com l'autocrítica, poden quedar completament omeses en la confrontació ideològica violenta.

**Perspectiva.** La noció de 'posició' és inherent a les nocions d'ideologia, actituds i les opinions específiques basades en elles: els esdeveniments són descrits i valorats des de la posició, punt de vista o perspectiva del parlant: «Nosaltres ací no estem acostumats a això», «Els francesos primer». L'estratègia s'aplica a través del quadrat ideològic: el tipus de descripció (general, explícita) ha de ser a favor nostre, en el nostre interès, o de qualsevol altra forma que contribueixi positivament a la nostra autopresentació i a la manipulació d'impressions a favor nostre, o bé, inversament, que contribueixi a la presentació negativa dels nostres adversaris.

**Pertinència.** La dimensió pragmàtica de pertinència es refereix a la importància utilitària de la informació per als usuaris (del llenguatge) o participants. Determinada informació important pot ser fins i tot menys pertinent pels lectors, i inversament, detalls sense importància bé poden ser pertinents per a ells. Correntment, és previsible que els nostres discursos expressen informacions i opinions molt pertinents per a Nosaltres, i irrellevants per a Ells (i viceversa).

**Pressuposicions** Les proposicions poden estar implicades, ja que s'exposen per a ser sabudes (unes certes), o pressuposades, segons un model previ d'un fet. Aquestes poden utilitzar-se estratègicament, per a introduir de manera indirecta en un text proposicions que poden no ser unes certes en absolut. Aquest també és el cas de les pressuposicions que incorporen opinions.

**Polarització.** Les opinions poden estar organitzades segons una pauta ideològica que polaritza al mateix grup i els grups aliens, Nosaltres contra Ells. Aquest principi també té cert nombre de corol·laris en forma de màximes, com ara: 'L'enemic del nostre enemic és el nostre amic'. Nosaltres apareixem associats amb valors positius com ara democràcia, racionalitat i no-violència, i Ells amb dictadura, violència i irracionalitat.

**Volum.** Un determinat fet. Podem descriure-ho en unes poques proposicions generals, o utilitzar moltes proposicions per a caracteritzar el succés en forma detallada (i donar les nostres opinions sobre aquest tema). Òbviament, tal variació pot estar limitada pel quadrat ideològic d'una manera òbvia: parlar molt

de les nostres coses bones i les seues coses dolentes, i dir poc de les nostres coses dolentes i les seues coses bones.

Taula 1. Temes de les notícies. Xifres totals i percentatges entre parèntesi. Font: elaboració pròpia.

<b>Temes de les Notícies. Xifres totals i percentatges</b>										
<b>ABC</b>										
Sentència procés	EE GG	Brexit	Princesa Asturies	Cultura	Població activa	Exhumació Dictador	Pedro Sánchez			
31 (77,50%)	3 (7,50%)	1 (2,50%)	1 (2,50%)	1 (2,50%)	1 (2,50%)	1 (2,50%)	1 (2,50%)			
<b>EL MUNDO</b>										
Sentència procés	Cultura	Esports	Internacional	EE GG	Brexit	Partits polítics	Madrid	Ciència	Personatges	Exhumació Dictador
71 (33,02%)	20 (9,30%)	18 (8,37%)	16 (7,44%)	13 (6,05%)	8 (3,72%)	8 (3,72%)	6 (2,79%)	6 (2,79%)	5 (2,33%)	4 (1,86%)
<b>EL PAÍS</b>										
Internacional	Sentència procés	EE GG	Cultura	Esports	Exhumació Dictador	Brexit	UE	Societat	Ciència	Medi ambient
37 (22,29%)	29 (17,47%)	15 (9,04%)	15 (9,04%)	10 (6,02%)	7 (4,22%)	7 (4,22%)	6 (3,61%)	6 (3,61%)	5 (3,01%)	4 (2,41%)
<b>LA RAZÓN</b>										
Sentència procés	EE GG	Exhumació Dictador	Brexit	Cultura	Judicial	Esports	Personatges	Internacional	Medi ambient	Ciència
49 (41,18%)	19 (15,97%)	11 (9,24%)	7 (5,88%)	5 (4,20%)	4 (3,36%)	4 (3,36%)	4 (3,36%)	3 (2,52%)	2 (1,68%)	2 (1,68%)
<b>ARA</b>										
Sentència procés	Esports	Internacional	Cultura	EE GG	Brexit	Inundacions Cat	Desnonaments	Opinió	Barcelona	Exhumació Dictador
61 (54,95%)	7 (6,31%)	5 (4,50%)	5 (4,50%)	4 (3,60%)	4 (3,60%)	2 (1,80%)	2 (1,80%)	2 (1,80%)	2 (1,80%)	1 (0,90%)
<b>EL PERIÓDICO DE CATALUNYA</b>										
Sentència procés	Esports	EE GG	Internacional	Cultura	Brexit	Exhumació Dictador	Barcelona	Medi ambient	Violència Masclista	Economia
72 (45,28%)	13 (8,18%)	10 (6,29%)	8 (5,03%)	6 (3,77%)	6 (3,77%)	5 (3,14%)	4 (2,52%)	3 (1,89%)	3 (1,89%)	3 (1,89%)
<b>EL PUNT AVUI</b>										
Sentència procés	Internacional	Inundacions Cat	Esports	Cultura	EE GG	Brexit	UE	Exhumació Dictador	Pobresa	Medi ambient
77 (65,81%)	9 (7,69%)	6 (5,13%)	5 (4,27%)	5 (4,27%)	3 (2,56%)	3 (2,56%)	2 (1,71%)	1 (0,85%)	1 (0,85%)	1 (0,85%)
<b>LA VANGUARDIA</b>										
Sentència procés	Internacional	Esports	Cultura	Economia	Brexit	Ciència	Medi Ambient	EE GG	Exhumació Dictador	Oci/viatges
58 (42,34%)	14 (10,22%)	14 (10,22%)	11 (8,03%)	7 (5,11%)	6 (4,38%)	5 (3,65%)	4 (2,92%)	3 (2,19%)	2 (1,46%)	2 (1,46%)
<b>XIFRES TOTALS</b>										
Sentència procés	Internacional	Esports	EE GG	Cultura	Brexit	Exhumació Dictador	Ciència	Economia	Medi Ambient	Personatges
448	92	71	70	68	42	32	20	19	17	12
42,11%	8,65%	6,67%	6,58%	6,39%	3,95%	3,01%	1,88%	1,79%	1,60%	1,13%

Taula 1.1 Nombre de notícies, totals i percentatges. Font: elaboració pròpia.

<b>NOTÍCIES DE L'ESPECTRE (22 dies). TOTALS I PERCENTATGES</b>					
	<b>NOTÍCIES SENTÈNCIA- PROCÉS</b>	<b>ALTRES</b>	<b>TOTAL</b>	<b>SENTÈNCIA %</b>	<b>ALTRES %</b>
ABC	31,00	9,00	<b>40,00</b>	<b>77,50%</b>	22,50%
EL MUNDO	71,00	144,00	<b>215,00</b>	<b>33,02%</b>	66,98%
EL PAÍS	29,00	137,00	<b>166,00</b>	<b>17,47%</b>	82,53%
LA RAZÓN	49,00	70,00	<b>119,00</b>	<b>41,18%</b>	58,82%
ARA	61,00	50,00	<b>111,00</b>	<b>54,95%</b>	45,05%
EL PERIÒDICO DE CAT	72,00	87,00	<b>159,00</b>	<b>45,28%</b>	54,72%
EL PUNT AVUI	77,00	40,00	<b>117,00</b>	<b>65,81%</b>	34,19%
LA VANGUARDIA	58,00	79,00	<b>137,00</b>	<b>42,34%</b>	57,66%
<b>TOTALS</b>	<b>448,00</b>	<b>616,00</b>	<b>1.064,00</b>		

Taula 2 Completa. Quadrat ideològic. Eix territorial. Els periòdics de Madrid. Nombres absoluts i percentatges. Font: elaboració pròpia.

QUADRAT IDEOLÒGIC. MADRID. Nombre de notícies i percentatges											
ABC			EL MUNDO			EL PAÍS			LA RAZÓN		
	Not	%		Not	%		Not	%		Not	%
2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	18	51,43%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	39	51,32%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	12	41,38%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	28	53,85%
1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	5	14,29%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	9	11,84%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	8	27,59%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	8	15,38%
4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	5	14,29%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	8	10,53%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	3	10,34%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	7	13,46%
11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	4	11,43%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	6	7,89%	9 "Èmfasi neutre"	2	6,90%	9 "Èmfasi neutre"	2	3,85%
12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	2	5,71%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	4	5,26%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	2	6,90%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	2	3,85%
3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	1	2,86%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	4	5,26%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	2	6,90%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	2	3,85%
9 "Èmfasi neutre"	0	0,00%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	2	2,63%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	0	0,00%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	1	1,92%
5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	0	0,00%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	2	2,63%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	0	0,00%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	1	1,92%
6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	0	0,00%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	1	1,32%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	1	1,92%
7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	1	1,32%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	0	0,00%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	0	0,00%
8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	0	0,00%	9 "Èmfasi neutre"	0	0,00%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	0	0,00%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	0	0,00%
10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	0	0,00%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	0	0,00%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%
13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	0	0,00%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	0	0,00%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	0	0,00%
14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%
<b>TOTAL</b>	<b>35</b>	<b>100%</b>	<b>TOTAL</b>	<b>76</b>	<b>100%</b>	<b>TOTAL</b>	<b>29</b>	<b>100%</b>	<b>TOTAL</b>	<b>52</b>	<b>100%</b>



Taula 3 completa. Quadrat ideològic. Eix territorial. Els periòdics de Barcelona. Nombres absoluts i percentatges. Font: elaboració pròpia.

QUADRAT IDEOLÒGIC. BARCELONA. Nombre de notícies i percentatges											
ARA			EL PERIÒDICO DE CAT			EL PUNT AVUI			LA VANGUARDIA		
NOT	%		NOT	%		NOT	%		NOT	%	
5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	16	26,00%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	44	61,11%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	30	37,50%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	36	61,02%
6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	14	21,88%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	11	15,28%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	21	26,25%	9 "Èmfasi neutre"	5	8,47%
11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	9	14,06%	9 "Èmfasi neutre"	6	8,33%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	7	8,75%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	5	8,47%
2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	9	14,06%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	2	2,78%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	6	7,50%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	3	5,08%
7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	5	7,81%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	2	2,78%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	5	6,25%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	3	5,08%
9 "Èmfasi neutre"	5	7,81%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	2	2,78%	9 "Èmfasi neutre"	5	6,25%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	2	3,39%
10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	5	7,81%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	2	2,78%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	3	3,75%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	2	3,39%
1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	1	1,56%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	2	2,78%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	2	2,50%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	1	1,69%
4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	0	0,00%	6 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	1	1,39%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	1	1,25%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	1	1,69%
8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	0	0,00%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	0	0,00%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	1	1,69%
3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	0	0,00%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	0	0,00%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%
12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	0	0,00%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	0	0,00%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%
13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	0	0,00%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	0	0,00%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	0	0,00%
14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	0	0,00%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	0	0,00%
TOTAL	64	100%	TOTAL	72	100%	TOTAL	80	100%	TOTAL	59	100%

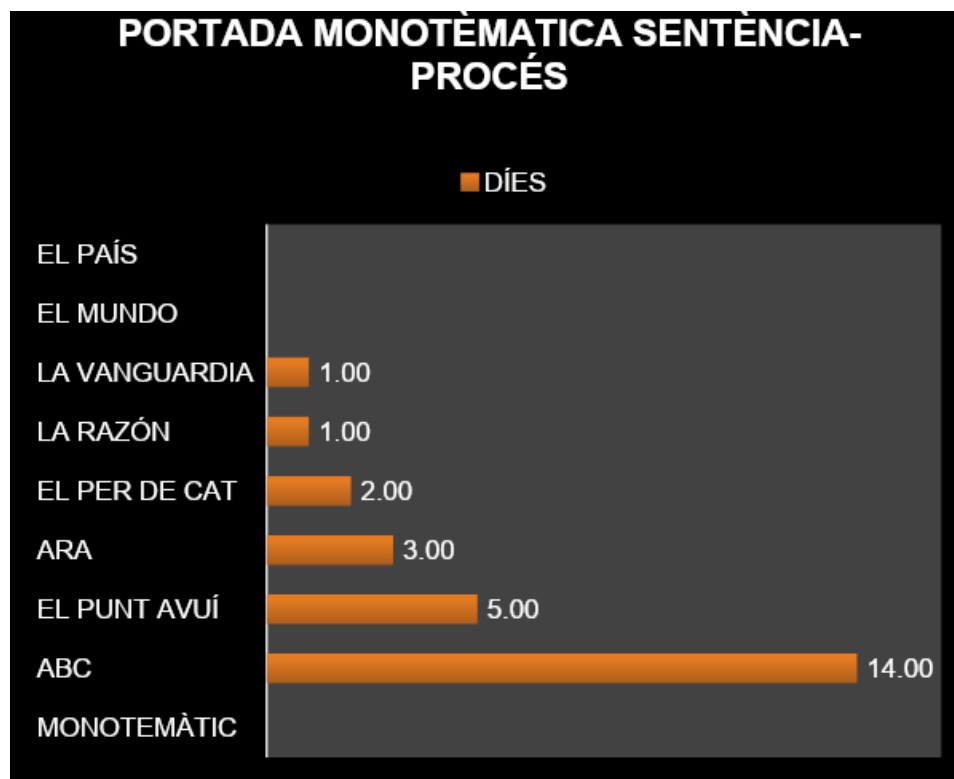
Taula 6. Quadrant ideològic. Eix Territorial. Dades del gràfic 1. Font: elaboració pròpia.

<b>QUADRAT IDEOLÒGIC. EIX TERRITORIAL</b>					
<b>TOTALS MADRID</b>			<b>TOTALS BARCELONA</b>		
	<b>NOT</b>	<b>%</b>		<b>NOT</b>	<b>%</b>
2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	97	50,52%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	90	32,73%
1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	24	12,50%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	50	18,18%
4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	23	11,98%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	36	13,09%
11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	17	8,85%	9 "Èmfasi neutre"	21	7,64%
12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	8	4,17%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	17	6,18%
10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	7	3,65%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	17	6,18%
6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	4	2,08%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	11	4,00%
9 "Èmfasi neutre"	4	2,08%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	10	3,64%
8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	3	1,56%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	9	3,27%
13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	3	1,56%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	8	2,91%
3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	2	1,04%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	3	1,09%
5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	0	0,00%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	2	0,73%
7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	1	0,36%
14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%
<b>TOTAL</b>	<b>192</b>	<b>100%</b>	<b>TOTAL</b>	<b>275</b>	<b>100%</b>

Taula 7. Quadrat ideològic. Eix Ideològic unionisme-independentisme. Dades del gràfic 2. Font: elaboració pròpia.

<b>QUADRAT IDEOLÒGIC. EIX IDEOLÒGIC</b>					
<b>TOTAL unionisme (6 capçaleres)</b>			<b>TOTAL Independentisme (2 capçaleres)</b>		
	<b>NOT</b>	<b>%</b>		<b>NOT</b>	<b>%</b>
2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	177	54,80%	5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	46	31,94%
4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	37	11,46%	6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	35	24,31%
1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	31	9,60%	11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	15	10,42%
11 Posa èmfasi en els aspectes negatius del Govern socialista	19	5,88%	7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	10	6,94%
9 "Èmfasi neutre"	15	4,64%	2 Posa èmfasi en Els aspectes negatius independentistes.	10	6,94%
10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	11	3,41%	9 "Èmfasi neutre"	10	6,94%
12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	8	2,48%	10 No hi ha prou dades per pronunciar-se	7	4,86%
6 Posen èmfasi en Els aspectes negatius unionistes	5	1,55%	8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	7	4,86%
8 Lleven èmfasi dels aspectes positius unionistes.	5	1,55%	4 Lleven èmfasi dels aspectes positius independentistes.	3	2,08%
13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	5	1,55%	1 Posa èmfasi en Els aspectes positius unionistes.	1	0,69%
5 Posen èmfasi en Els aspectes positius independentistes	4	1,24%	14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	0	0,00%
3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	3	0,93%	13 Posa èmfasi en els aspectes positius del govern socialista	0	0,00%
14 Lleva èmfasi dels aspectes negatius del govern socialista	3	0,93%	3 Lleven èmfasi dels aspectes negatius unionistes	0	0,00%
7 Lleven èmfasi dels aspectes negatius independentistes	0	0,00%	12 Lleva èmfasi dels aspectes positius del Govern socialista	0	0,00%
<b>TOTAL</b>	<b>323</b>	<b>100%</b>	<b>TOTAL</b>	<b>144</b>	<b>100%</b>

Gràfic 3. Portades monotèmàtiques sobre la sentència-procés durant els 22 dies estudiats. Font: elaboració pròpia.



Taula 8. Evolució cronològica. Número de notícies (totals i parcials), publicades per capçalera i per dia. Font: elaboració pròpia.

CRONOLOGIA DEL PERÍODE ESTUDIAT. NÚMERO DE NOTÍCIES PUBLICADES PER DÍES												
	NOTÍCIES SENTÈNCIA-PROCÉS										Altres Not	TOTAL
	ABC	EMO	EPS	LRZ	ARA	EPC	EPA	LVA	Total	% Sentència		
14/10/2019	1	1	1	5	1	1	6	1	17	34,69%	32	49
15/10/2019	3	8	5	5	2	6	1	3	33	89,19%	4	37
16/10/2019	1	2	1	4	3	1	6	1	19	41,30%	27	46
17/10/2019	4	6	1	2	4	5	3	4	29	59,18%	20	49
18/10/2019	2	1	1	1		5		2	12	34,29%	23	35
19/10/2019	2	3	1	1	2	6	3	3	21	60,00%	14	35
20/10/2019	2	3	3	4	5	4	2	4	27	55,10%	22	49
21/10/2019	1	4	2	2	3	4	4	6	26	50,98%	25	51
22/10/2019	1	5	2	2	4	4	5	6	29	59,18%	20	49
23/10/2019	1	3	1	2	4	3	5	2	21	39,62%	32	53
24/10/2019	1	2	1	1	2	3	2	2	14	29,17%	34	48
25/10/2019	0	2	0	1	0	1	3	1	8	21,62%	29	37
26/10/2019	2	3	1	2	7	3	3	2	23	42,59%	31	54
27/10/2019	2	7	4	2	3	6	3	3	30	53,57%	26	56
28/10/2019	1	4	1	2	2	3	3	1	17	38,64%	27	44
29/10/2019	0	6	0	3	2	3	4	2	20	35,71%	36	56
30/10/2019	2	4	1	3	4	2	3	5	24	46,15%	28	52
31/10/2019	1	1	2	3	3	2	4	2	18	36,00%	32	50
01/11/2019	1	1	0	1	4	6	5	1	19	32,20%	40	59
02/11/2019	1	1	0	1	3	2	2	0	10	18,18%	45	55
03/11/2019	2	3	1	1	3	0	5	4	19	37,25%	32	51
04/11/2019	0	1	0	1	0	2	5	3	12	24,49%	37	49
<b>TOTAL</b>	<b>31</b>	<b>71</b>	<b>29</b>	<b>49</b>	<b>61</b>	<b>72</b>	<b>77</b>	<b>58</b>	<b>448</b>		<b>616</b>	<b>1064</b>
	No es publicaren, vaga.											
	Portada monotemàtica de la sentència-procés											

# ÍNDEX

<b>1. Introducció</b> .....	2
1.1 Objectius .....	3
1.2 Hipòtesi .....	4
<b>2. Marc teòric</b> .....	5
2.1 La portada .....	5
2.2 <i>L'agenda setting</i> .....	6
2.3 <i>Framing</i> .....	7
2.4 L'anàlisi crítica del discurs (ACD).....	8
2.5 El quadrat ideològic de Teun Van Dijk .....	9
2.6 Anàlisi lèxica .....	10
<b>3. Metodologia</b> .....	11
<b>4. Anàlisi de resultats</b> .....	16
4.1 Temes apareguts en portada durant el període estudiat.....	16
4.2 Nombre de notícies sobre la sentència procés .....	17
4.3 Quadrat ideològic. Ells contra nosaltres.....	18
4.3.1 Els periòdics de Madrid.....	18
4.3.1.1 Quadrat ideològic. Eix territorial. Els periòdics de Madrid.....	18
4.3.1.2 L'ABC .....	19
4.3.1.3 El Mundo .....	21
4.3.1.4 El País .....	23
4.3.1.5 La Razón .....	24
4.3.2 Els periòdics de Barcelona .....	26
4.3.2.1 Quadrat ideològic. Eix territorial. Periòdics de Barcelona .....	26
4.3.2.2 L'ARA .....	27
4.3.2.3 El Periódico de Catalunya .....	29
4.3.2.4 El Punt Avui .....	31

4.3.2.5 La Vanguardia .....	32
4.3.3 Quadrat ideològic segons l'eix territorial Madrid-Barcelona .....	34
4.4 Anàlisi lèxica .....	38
4.4.1 Paraules més utilitzades i eixos territorial i ideològic .....	38
4.4.2 ABC .....	41
4.4.3 <i>El Mundo</i> .....	42
4.4.4 <i>EL País</i> .....	44
4.4.5 <i>La Razón</i> .....	45
4.4.6 <i>Ara</i> .....	47
4.4.7 El Periódico de Catalunya.....	48
4.4.8 El Punt Avuí .....	49
4.4.9 <i>La Vanguardia</i> .....	51
<b>5. Discussió i conclusions</b> .....	<b>53</b>
<b>Bibliografia</b> .....	<b>58</b>
<b>SUMMARY</b> .....	<b>60</b>
<b>Annex</b> .....	<b>64</b>
Estructures discursives del quadrat ideològic (Van Dijk, 1996).....	65
Taula 1. Temes de les notícies. Xifres totals i percentatges.....	69
Taula 1.1 Nombre de notícies, totals i percentatges .....	70
Taula 2 Completa. Quadrat ideològic. Eix territorial. Madrid. ....	71
Taula 3 completa. Quadrat ideològic. Eix territorial.Barcelona .....	72
Taula 6. Quadrat ideològic. Eix Territorial. ....	73
Taula 7. Quadrat ideològic. Eix Ideològic unionisme-independentisme .....	74
Gràfic 3. Portades monotemàtiques. ....	75
Taula 8. Evolució cronològica. Número de notícies per capçalera i per dia. ...	76